

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 13 september 2023
(OR. en)**

**2022/0032 (COD)
LEX 2258**

**PE-CONS 28/1/23
REV 1**

**COMPET 430
IND 239
MI 393
RC 14
RECH 179
TELECOM 141
FIN 524
CADREFIN 61
CODEC 839**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM EN RAM MED ÅTGÄRDER
FÖR ATT STÄRKA EUROPAS HALVLEDAREKOSYSTEM OCH OM ÄNDRING AV
FÖRORDNING (EU) 2021/694 (FÖRORDNING OM HALVLEDARE)**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2023/...**

av den 13 september 2023

**om en ram med åtgärder för att stärka Europas halvledarekosystem
och om ändring av förordning (EU) 2021/694 (förordning om halvledare)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 173.3
och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 365, 23.9.2022, s. 34.

² EUT C 498, 30.12.2022, s. 94.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 juli 2023 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den 25 juli 2023.

av följande skäl:

- (1) Halvledare är kärnan i alla digitala enheter och i unionens digitala omställning: i allt från smarta telefoner och bilar, kritiska tillämpningar och infrastrukturer inom hälso- och sjukvård, energi, kommunikation och automatisering till de flesta andra industrisektorer. Eftersom halvledare är centrala för den digitala ekonomin är de kraftfulla möjliggörande faktorer för hållbarhet och den gröna omställningen, och de bidrar därmed till målen i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given. Halvledare är viktiga för att dagens ekonomi och samhälle, försvar och säkerhet ska fungera, men unionen har upplevt aldrig tidigare skådade störningar i försörjningen av dem, vilket har fått betydande konsekvenser. Dessa pågående störningar har blottlagt långvariga sårbarheter på området, i synnerhet ett starkt beroende av tredjeländer när det gäller tillverkning och design av chip. Det är främst medlemsstaterna som ansvarar för att upprätthålla en stark industri-, konkurrens- och hållbarhetsbas i unionen som främjar innovation för alla typer av chip.
- (2) En ram för att öka unionens resiliens på området för halvledarteknik bör inrättas, för att förstärka unionens halvledarekosystem genom att minska beroendet, stärka den digitala suveräniteten samt stimulera investeringar, stärka förmågan, säkerheten, anpassningsbarheten och resiliensen i unionens leveranskedja för halvledare och öka samarbetet mellan medlemsstaterna, kommissionen och internationella strategiska partner.

- (3) Denna ram har två allmänna mål. Det första målet är att säkerställa de nödvändiga förutsättningarna för unionens konkurrenskraft och innovationsförmåga och att säkerställa att industrin kan anpassa sig till strukturella förändringar till följd av snabba innovationscykler och behovet av hållbarhet, samtidigt som det unionsomfattande halvledarekosystemet stärks med samlad kunskap, samlad expertis och samlade resurser liksom gemensamma styrkor. Det andra målet, som är separat från och kompletterar det första, är att förbättra den inre marknadens funktion genom att fastställa en enhetlig rättslig unionsram för att öka unionens långsiktiga resiliens och dess förmåga att nyskapa och tillhandahålla försörjningstrygghet på området halvledarteknik i syfte att öka robustiteten mot störningar.

- (4) Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att bygga upp kapacitet och stärka unionens halvledarekosystem i enlighet med artikel 173.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Dessa åtgärder bör inte innebära någon harmonisering av nationella lagar och andra författningar. I detta avseende bör unionen stärka konkurrenskraften och resiliensen hos den tekniska och industriella basen för halvledare och samtidigt stärka innovationskapaciteten inom halvledarekosystemet i hela unionen, minska beroendet av ett begränsat antal företag och geografiska områden i tredjeländer och stärka sin kapacitet att utforma och tillverka, kapsla in, återanvända och återvinna avancerade halvledare. Initiativet chip för Europa (*initiativet*) som inrättas genom denna förordning bör stödja dessa mål genom att överbrygga klyftan mellan unionens avancerade forsknings- och innovationsförmåga och dess hållbara industriella utnyttjande. Initiativet bör främja kapacitetsuppbyggnad för att möjliggöra design, produktion och systemintegration i nästa generations halvledarteknik och bör förbättra samarbetet mellan nyckelaktörer i hela unionen, stärka unionens försörjnings- och värdekedjor för halvledare, tjäna viktiga industrisektorer och skapa nya marknader.

- (5) Eftersom halvledare finns överallt har den senaste tidens brister direkt eller indirekt påverkat företag i hela unionen negativt och gett starka ekonomiska återverkningar. De ekonomiska och sociala effekterna har lett till en ökad medvetenhet hos allmänheten och de ekonomiska aktörerna, vilket har satt press på medlemsstaterna att ta itu med de strategiska beroendeförhållandena när det gäller halvledare. Samtidigt kännetecknas halvledarsektorn av ömsesidigt beroende i hela värdekedjan, där inget enskilt geografiskt område dominerar alla steg i värdekedjan. Denna gränsöverskridande karaktär understryks ytterligare av halvledarprodukternas karaktär som en möjliggörande faktor för industrier i senare led. Tillverkningen av halvledare kan vara koncentrerad till vissa regioner, men användarindustrin är spridd över hela unionen. Mot denna bakgrund kan försörjningstryggheten för halvledare och resiliensen i halvledarekosystemet bäst hanteras genom unionens harmoniserande rätt på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget. Det måste finnas ett enda enhetligt regelverk som harmoniserar vissa villkor för operatörer vid genomförandet av specifika projekt som bidrar till försörjningstryggheten och resiliensen i unionens halvledarekosystem. Dessutom bör man inrätta en samordnad mekanism för övervakning, strategisk kartläggning, krisförebyggande och krishantering för att ta itu med brister i försörjningen, förebygga hinder för den inre marknadens enhetlighet och undvika skillnader mellan medlemsstaternas åtgärder.
- (6) För att stärka unionens kritiska infrastruktur och säkerhet samt dess tekniska ledarskap krävs både banbrytande och mogna chip, särskilt för framtidssäkring av strategiska sektorer.

- (7) En styrningsmekanism bör understödja strävandena att uppnå dessa mål. Genom denna förordning bör en europeisk nämnd för halvledare på unionsnivå, som består av företrädare för medlemsstaterna och som leds av kommissionen, inrättas för att underlätta ett smidigt, ändamålsenligt och harmoniserat genomförande av denna förordning, samarbete och informationsutbyte. Europeiska nämnden för halvledare bör ge råd till och bistå kommissionen i specifika frågor, inbegripet om ett konsekvent genomförande av denna förordning, underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och utbyta information om frågor som rör denna förordning. Europeiska nämnden för halvledare bör också ge råd till kommissionen om det internationella samarbetet på halvledarområdet. Europeiska nämnden för halvledare bör hålla separata möten för sina uppgifter enligt de olika kapitlen i denna förordning. De olika mötena kan omfatta olika sammansättningar av företrädare på hög nivå, och kommissionen får inrätta arbetsgrupper.
- (8) Med tanke på att leveranskedjan för halvledare är så globaliserad är internationellt samarbete med tredjeländer en viktig faktor för att uppnå resiliens i unionens halvledarekosystem. De åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning bör också göra det möjligt för unionen att spela en starkare roll som kompetenscentrum i ett bättre fungerande och inbördes beroende globalt ekosystem för halvledare. Europeiska nämnden för halvledare bör i detta syfte ge kommissionen råd i frågor som rör samordning av dessa insatser och förbättrat samarbete längs den globala värdekedjan för halvledare mellan unionen och tredjeländer, och i förekommande fall beakta synpunkterna från alliansen för processorer och halvledarteknik och från andra berörda parter.

- (9) I enlighet med internationella skyldigheter och tillämpliga förfarandekrav kan unionen och medlemsstaterna, även diplomatiskt, samarbeta med internationella strategiska partner som har fördelar inom halvledarindustrin, i syfte att hitta lösningar för att stärka försörjningstryggheten och avhjälpa framtida störningar i leveranskedjan för halvledare, t.ex. sådana som uppstår till följd av tredjeländers exportrestriktioner, för att fastställa tillgången till råvaror och halvfabrikat. Detta kan, när så är lämpligt, inbegripa samordning i relevanta internationella forum, ingående av investerings- och handelsavtal eller andra diplomatiska insatser i enlighet med tillämpliga förfarandekrav eller samarbete med berörda parter.
- (10) För att bygga vidare på åtagandet att tillgodose behovet av arbetskraft i hela leveranskedjan för halvledare bör kommissionen säkerställa synergier med befintliga unionsprogram, och den bör stödja och uppmuntra medlemsstaterna när det gäller att inrätta initiativ som bidrar till utbyte av akademisk kunskap med internationella strategiska partner.

- (11) Det är ett tydligt mål för unionen att främja internationellt samarbete och kunskapsutbyte på grundval av unionens intressen, ömsesidiga fördelar, internationella åtaganden och, i möjligaste mån, ömsesidighet. Intrång i immateriella rättigheter, obehörigt röjande av företagshemligheter eller läckage av känslig ny teknik inom halvledarsektorn kan dock äventyra unionens säkerhetsintressen. Mot denna bakgrund undersöker kommissionen konkreta förslag för att stärka unionens ramar för investerings- och exportkontroll. Dessutom bör unionen och medlemsstaterna samarbeta med strategiska partner för att stärka det gemensamma tekniska och industriella ledarskapet i enlighet med tillämpliga förfarandekrav.
- (12) Halvledarsektorn kännetecknas av mycket höga utvecklings- och innovationskostnader och mycket höga kostnader för att bygga upp de senaste anläggningarna för testning och validering till stöd för industriproduktionen. Detta har en direkt inverkan på unionsindustrins konkurrenskraft och innovationskapacitet samt på försörjningstryggheten och resiliensen i unionens halvledarekosystem. Mot bakgrund av de lärdomar som dragits av den senaste tidens brister i unionen och över hela världen och den snabba utvecklingen av tekniska utmaningar och innovationscykler som påverkar värdekedjan för halvledare, är det nödvändigt att stärka unionens befintliga styrkor och därmed öka dess konkurrenskraft, resiliens, forskning och innovationskapacitet genom att inrätta initiativet.
- (13) Det är främst medlemsstaterna som ansvarar för att upprätthålla en stark industri-, konkurrens-, hållbarhets- och innovationsbas i unionen. Forsknings- och innovationsutmaningarnas art och omfattning när det gäller halvledare kräver dock att åtgärder vidtas gemensamt på unionsnivå.

- (14) För att förse unionen med den forsknings- och innovationskapacitet inom halvledarteknik som krävs för att den ska kunna behålla sin ledande roll vad gäller forsknings- och industriinvesteringar i framkant, och för att överbrygga den nuvarande klyftan mellan forskning och utveckling (FoU) och tillverkning, bör unionen och medlemsstaterna samordna sina insatser bättre och saminvestera. De aktuella utmaningarna för unionens halvledarekosystem förutsätter att storskalig kapacitet uppnås och kräver en gemensam insats från medlemsstaternas sida för att, tillsammans med unionen, stödja utvecklingen och utbyggnaden av storskalig kapacitet. Den gemensamma insatsen inbegriper tillhandahållande av finansiella medel i enlighet med initiativets ambition att stödja utvecklingen av och en bred tillgång till innovativ kapacitet och omfattande digitala infrastrukturer, vilket inbegriper en virtuell designplattform, pilotlinjer, även för kvantchip, och spridning av kunskap, färdigheter och kompetens till förmån för hela halvledarekosystemet. För att uppnå detta bör unionen och medlemsstaterna beakta målen för den gröna och digitala omställningen. I detta sammanhang erbjuder halvledarkomponenter och tillverkningsprocesser betydande möjligheter att minska industrins miljöpåverkan och, i synnerhet, koldioxidpåverkan, och bidrar därigenom till ambitionerna i till exempel, kommissionens meddelande av den 14 juli 2021 med titeln *55 %-paketet ("Fit for 55")*: nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet, faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241¹ och kommissionens meddelande av den 18 maj 2022 med titeln *REPowerEU-planen*. Initiativet bör i möjligaste mån integrera och maximera fördelarna med tillämpning av halvledarteknik i alla komponenter och åtgärder som en kraftfull möjliggörande faktor för övergången till hållbarhet som i sin tur kan leda till nya produkter och en effektivare, mer ändamålsenlig, ren och hållbar användning av resurser, inbegripet energi och material som behövs för produktion och användning av halvledare under hela livscykeln.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

- (15) För att initiativet ska kunna uppnå sitt allmänna mål och möta utmaningarna både på sidan för tillgång och för efterfrågan i det nuvarande ekosystemet för halvledare bör det innehålla fem operativa mål. För det första bör initiativet, i syfte av att stärka unionens designkapacitet, stödja åtgärder för att bygga upp en virtuell designplattform som är tillgänglig i hela unionen. Den virtuella designplattformen bör koppla samman grupper av företag på designområdet, uppstartsföretag, små och medelstora företag och, leverantörer av immateriella rättigheter och verktyg med forsknings- och teknikorganisationer för att tillhandahålla virtuella prototyplösningar som bygger på gemensam teknikutveckling.
- (16) För det andra bör initiativet, för att skapa en grund för att stärka försörjningstryggheten och unionens halvledarekosystem, stödja förbättringen av befintliga och utvecklingen av nya avancerade pilotlinjer för att möjliggöra utveckling och spridning av avancerad halvledarteknik och nästa generations halvledarteknik. Pilotlinjerna bör möjliggöra för industrin att testa, experimentera med och validera halvledarteknik och systemdesign med högre teknisk mognadsgrad över nivå 3 men under nivå 8, samtidigt som miljöpåverkan minskas så mycket som möjligt. Investeringar i pilotlinjer som unionen gör tillsammans med medlemsstaterna och den privata sektorn är nödvändiga för att bemöta de strukturella utmaningar och marknadsmisslyckanden som uppstår när sådana faciliteter inte finns tillgängliga i unionen, vilket hämmar innovationspotentialen och unionens globala konkurrenskraft.

- (17) För det tredje bör initiativet, för att påskynda den innovativa utvecklingen av kvantchip och tillhörande halvledartechnik, inbegripet sådan som är baserad på halvledarmaterial eller integrerad med fotonik, som främjar utvecklingen av halvledarsektorn, stödja åtgärder som designbibliotek för kvantchip, pilotlinjer för konstruktion av kvantchip och anläggningar för testning och validering av kvantchip som tillverkas inom ramen för pilotlinjer.
- (18) För det fjärde bör initiativet, för att främja användningen av halvledartechnik, ge tillgång till design- och pilotlinjeanläggningar och åtgärda färdighetsbrister i hela unionen, ge medlemsstaterna möjlighet att inrätta minst ett kompetenscentrum för halvledare i varje medlemsstat genom att förbättra befintliga centrum eller skapa nya anläggningar. Tillgång till offentligt finansierad infrastruktur, såsom pilot- och testanläggningar, och till kompetenscentrum, bör vara öppen för ett brett spektrum av användare och bör beviljas på ett transparent och icke-diskriminerande sätt och på marknadsvillkor (eller på grundval av kostnader plus rimlig marginal) för stora företag, samtidigt som små och medelstora företag och akademiska institut bör kunna dra nytta av förmånstillträde eller lägre priser. Sådan tillgång, även för internationella forskningspartner och handelspartner, kan leda till bredare korsbefruktning och ökad kunskap och spetskompetens, samtidigt som den bidrar till kostnadstäckning.

- (19) För det femte bör kommissionen inrätta ett investeringsinstrument med särskild inriktning på halvledare (som en del av den investeringsfrämjande verksamhet som gemensamt beskrivs som *chipfonden*) som erbjuder lösningar både vad gäller eget kapital och lån, inbegripet ett blandfinansieringsinstrument, inom ramen för InvestEU-fonden inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523¹, i nära samarbete med Europeiska investeringsbanksgruppen och tillsammans med andra genomförandepartner, såsom nationella utvecklingsbanker och -institutioner. Chipfondens verksamhet bör stödja utvecklingen av ett dynamiskt och resilient halvledarekosystem genom att möjliggöra ökad tillgång till medel som ska stödja tillväxten i uppstartsföretag och små och medelstora företag samt investeringar i hela värdekedjan, även för andra företag i värdekedjan för halvledare. I detta avseende bör stöd och tydlig vägledning ges, särskilt till små och medelstora företag, i syfte att bistå dem i ansökningsprocessen. I detta sammanhang förväntas Europeiska innovationsrådet tillhandahålla ytterligare särskilt stöd genom bidrag och kapitalinvesteringar till marknadsskapande högriskinnovatörer.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

- (20) För att övervinna begränsningarna i de nuvarande fragmenterade offentliga och privata investeringsinsatserna, underlätta integration, korsbefruktning och avkastning på investeringar i de pågående programmen och eftersträva en gemensam strategisk unionsvision om halvledare som ett sätt att förverkliga unionens och medlemsstaternas ambition att säkerställa en ledande roll i den digitala ekonomin, bör initiativet underlätta bättre samordning och närmare synergier mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå, bättre samordning och samarbete med industrin och viktiga aktörer inom den privata sektorn samt ytterligare gemensamma investeringar med medlemsstaterna. Genomförandet av initiativet har utformats så att det för samman resurser från unionen, medlemsstaterna och tredjeländer som är associerade till befintliga unionsprogram, samt den privata sektorn. För att initiativet ska kunna bli framgångsrikt krävs därför en gemensam insats från medlemsstaternas och unionens sida för att stödja såväl de betydande investeringskostnaderna som en bred tillgång till virtuell design, testning och pilotresurser samt spridning av kunskap, färdigheter och kompetens. När så är lämpligt, med tanke på de berörda åtgärdernas särdrag, bör målen för initiativet, särskilt verksamheten inom ramen för chipfonden, också stödjas genom ett blandfinansieringsinstrument inom ramen för InvestEU-fonden.

- (21) Stöd från initiativet bör användas för att hantera marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer till följd av hög kapitalintensitet, hög risk och det komplexa halvledarekosystemet på ett proportionellt och kostnadseffektivt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt mervärde för hela unionen.
- (22) Det primära genomförandet av initiativet bör anförtros det gemensamma företaget för halvledare, som inrättas genom rådets förordning (EU) 2021/2085¹ (*gemensamma företaget för halvledare*).

¹ Rådets förordning (EU) 2021/2085 av den 19 november 2021 om bildande av gemensamma företag inom ramen för Horisont Europa och om upphävande av förordningarna (EG) nr 219/2007, (EU) nr 557/2014, (EU) nr 558/2014, (EU) nr 559/2014, (EU) nr 560/2014, (EU) nr 561/2014 och (EU) nr 642/2014 (EUT L 427, 30.11.2021, s. 17).

- (23) Initiativet bör bygga på en stark kunskapsbas och bör öka synergieffekterna med insatser som för närvarande stöds av unionen och medlemsstaterna genom program och insatser inom forskning och innovation på halvledarområdet och genom utvecklingen av en del av leveranskedjan. Detta bör ske särskilt genom Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695¹ (Horisont Europa), och programmet för ett digitalt Europa, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694². Syftet är att till 2030 stärka unionen som global aktör inom halvledarteknik och teknikens tillämpningar, med en växande global andel av tillverkningen, i enlighet med kommissionens meddelande av den 9 mars 2021 med titeln *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*. Dessutom förväntas privata investeringar mobiliseras för att komplettera finansieringen av initiativet, vilket bör bidra till att dess mål uppnås. Som ett komplement till dessa verksamheter skulle initiativet föra ett nära samarbete med andra berörda parter, bland annat med alliansen för processorer och halvledarteknik.
- (24) För att möjliggöra synergier mellan unionens och medlemsstaternas program bör arbetsprogrammen för det gemensamma företaget för halvledare inom ramen för initiativet i enlighet med artiklarna 17.2 k och 137 aa i förordning (EU) 2021/2085, i dess ändrade lydelse, tydligt skilja mellan åtgärder för att stödja forskning och innovation på halvledarområdet och åtgärder som syftar till att utveckla delar av leveranskedjan, för att säkerställa lämpligt deltagande av offentliga och privata enheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, och om fastställande av dess regler för deltagande och spridning samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694 av den 29 april 2021 om inrättande av programmet för ett digitalt Europa och om upphävande av beslut (EU) 2015/2240 (EUT L 166, 11.5.2021, s. 1).

- (25) I syfte att underlätta genomförandet av specifika åtgärder som stöds av initiativet, såsom den virtuella designplattformen eller pilotlinjer, är det nödvändigt att tillhandahålla en möjlighet att inrätta ett nytt rättsligt instrument, det europeiska konsortiet för chipinfrastruktur (konsortiet). Konsortiet bör vara en juridisk person. Detta innebär att konsortiet självt, och inte de enskilda enheter som ingår i konsortiet, kan vara sökanden i samband med ansökan avseende specifika åtgärder som ska finansieras genom initiativet. I enlighet med artikel 134.3 i förordning (EU) 2021/2085, är emellertid inbjudningarna att lämna förslag enligt arbetsprogrammet inom ramen för initiativet öppna för olika rättsliga former av samarbete och andra deltagare, och urvalet av förslag som ska finansieras grundar sig inte på en särskild rättslig form av samarbete. Konsortiets främsta syfte bör vara att uppmuntra ett effektivt och strukturerat samarbete mellan rättsliga enheter, däribland forsknings- och teknikorganisationer, industrin och medlemsstaterna. Konsortiet bör ha minst tre medlemmar, nämligen medlemsstater, offentliga eller privata rättsliga enheter från minst tre medlemsstater, eller en kombination av dessa, varvid syftet är att uppnå en bred representation från hela unionen. Eftersom ett konsortium är en juridisk person kommer det att ha tillräcklig frihet att fastställa sin sammansättning, sin styrning, sin finansiering, sin budget, förfarandena för ekonomiska bidrag och bidrag in natura, sin samordning, sin förvaltning av immateriella rättigheter och sina arbetsmetoder. Konsortiets medlemmar bör ha full flexibilitet när det gäller att fastställa tillämplig rätt, stadgeenligt säte och rösträtt. Urvalet av offentliga eller privata rättsliga enheter som ska genomföra konsortiets arbetsplan bör vara rättvist, transparent och öppet. För att säkerställa rättvis och lika tillgång till deltagande, bör ett konsortium under hela sin livslängd vara öppet för nya medlemmar, nämligen medlemsstater eller offentliga eller privata rättsliga enheter. Framför allt medlemsstater bör när som helst kunna ansluta sig till ett konsortium, antingen som fullvärdiga medlemmar eller som observatörer, medan andra offentliga eller privata rättsliga enheter bör kunna ansluta sig när som helst på rättvisa och rimliga villkor som anges i stadgarna. De offentliga deltagarnas råd i det gemensamma företaget för halvledare bör kunna kontrollera öppenheten i ett konsortium och rekommendera att vissa korrigerande åtgärder vidtas vid behov. Inrättandet av ett konsortium bör inte innebära att ett nytt unionsorgan inrättas. Det bör åtgärda bristerna i den verktyglåda som unionen förfogar över för att kombinera finansiering från medlemsstaterna, unionens budget och privata investeringar i syfte att genomföra specifika åtgärder som stöds av initiativet. Kommissionen bör inte vara en medlem av konsortiet.

- (26) Ett konsortium som inte har privata enheter som medlemmar bör erkännas som ett internationellt organ i den mening som avses i artiklarna 143.1 g och 151.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG¹ och som en internationell organisation i den mening som avses i artikel 11.1 b i rådets direktiv 2020/262². Ett konsortium som har privata enheter som medlemmar bör inte erkännas som ett sådant internationellt organ eller en sådan internationell organisation.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (EUT L 58, 27.2.2020, s. 4.)

(27) FoU inom unionen utsätts i allt högre grad för metoder som syftar till olaglig anskaffning av konfidentiell information, företagshemligheter och skyddade uppgifter, såsom stöld av immateriella rättigheter, påtvingad tekniköverföring och industrispionage. För att förhindra negativa konsekvenser för unionens intressen och initiativets mål är det nödvändigt att anta en strategi som säkerställer skyddet av tillgången till och användningen av känslig information eller känsliga resultat, inbegripet data och know-how, säkerhet och överlåtelse av äganderätten till resultat samt innehåll som skyddas av immateriella rättigheter och som genereras i samband med eller till följd av åtgärder som stöds av initiativet. För att säkerställa detta skydd bör alla åtgärder som stöds av initiativet och finansieras genom Horisont Europa och programmet för ett digitalt Europa följa de relevanta bestämmelserna i dessa program, t.ex. om deltagande av enheter som är etablerade i tredjeländer som är associerade till programmet, bidragsavtal, äganderätt och skydd, säkerhet, utnyttjande och spridning, överlåtelse och licensiering samt åtkomsträtt. Det är möjligt att fastställa särskilda bestämmelser vid genomförandet av dessa program, särskilt vad gäller begränsningar av överlåtelse och licensiering i enlighet med artikel 40.4 i förordning (EU) 2021/695 och begränsning av deltagandet av rättsliga enheter som är etablerade i särskilt angivna associerade länder eller andra tredjeländer med anledning av unionens och dess medlemsstaters strategiska tillgångar, intressen, oberoende eller säkerhet, i enlighet med artikel 22.5 i förordning (EU) 2021/695 och artikel 12.6 i förordning (EU) 2021/694. Dessutom bör hanteringen av känslig information, säkerhet och konfidentialitet, skyddet av företagshemligheter och immateriella rättigheter regleras genom all unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943¹ och 2004/48/EG² och nationell rätt. Det är möjligt för kommissionen och medlemsstaterna att skydda tekniköverföringar av skäl som rör unionens och nationella säkerhetsintressen i samband med investeringar i anläggningar som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452³.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, p. 45).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79 I, 21.3.2019, s. 1).

- (28) För att underlätta tillgången till teknisk sakkunskap och säkerställa spridning av kunskap i hela unionen samt stöd till olika kompetensinitiativ bör det inrättas ett nätverk av kompetenscentrum. I det syftet bör det gemensamma företaget för halvledare fastställa förfarandet för inrättande av kompetenscentrum, inbegripet urvalskriterierna, samt ange närmare former för genomförandet av de uppgifter och funktioner som nämns i denna förordning. De kompetenscentrum som ingår i nätverket bör väljas ut av det gemensamma företaget för halvledare och bör ha en betydande övergripande frihet att fastställa sin organisation, sin sammansättning och sina arbetsmetoder. Deras organisation, sammansättning och arbetsmetoder bör dock vara förenliga med och bidra till denna förordnings och initiativets mål.

- (29) Kompetenscentrumen bör bidra till att unionen behåller sin ledande roll vad gäller forskning, utveckling och innovations- och designförmåga på halvledarområdet genom att fokusera på främjande av forskning, utveckling, innovation och design, i kombination med fokus på tillverkning. Främjande av människors potential och färdigheter genom utbildning i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik till postdoktorandnivå är avgörande för att detta mål ska kunna uppnås. Kompetenscentrumen bör i synnerhet tillhandahålla tjänster till berörda parter på halvledarområdet, bland annat uppstartsföretag och små och medelstora företag. Det kan till exempel vara att underlätta tillgången till pilotlinjer och till den virtuella designplattformen, tillhandahålla utbildning och kompetensutveckling, hjälpa till att hitta investerare, utnyttja befintlig lokal kompetens och etablera kontakt med relevanta vertikala industrier. Tjänsterna bör tillhandahållas på ett öppet, transparent och icke-diskriminerande sätt. Varje kompetenscentrum bör ansluta sig till och ingå i det europeiska nätverket av kompetenscentrum för halvledare och bör fungera som en åtkomstpunkt till andra knutpunkter i nätverket. I detta avseende bör synergierna med befintliga liknande strukturer, såsom europeiska digitala innovationsknutpunkter inrättade enligt programmet för ett digitalt Europa, maximeras. Medlemsstaterna skulle till exempel kunna utse en befintlig europeisk digital innovationsknutpunkt med inriktning på halvledare till ett kompetenscentrum i enlighet med denna förordning, förutsatt att förbudet mot dubbelfinansiering inte överträds.

(30) Chipdesign är en avgörande förmåga när det gäller att genomföra innovation och funktioner i elektroniska lösningar som är anpassade till olika tillämpningar och behoven hos användare av halvledare. Design utgör därför en central del av värdekedjan för halvledare, och stödet till utvidgningen av designförmågan i unionen är av avgörande betydelse. För att erkänna designcentrumens centrala roll och deras bidrag till europeisk spetskompetens inom avancerad chipdesign genom tjänsteerbjudanden eller genom förstärkning av designfärdigheter och designförmåga i unionen, bör kommissionen kunna bevilja centrumen en utmärkelse som ”designkompetenscentrum”. Med tanke på deras betydelse när det gäller att möjliggöra ett resilient halvledarekosystem bör designkompetenscentrum anses vara av allmänintresse. För att bidra till resiliensen i unionens halvledarekosystem bör medlemsstaterna, på ett proportionellt sätt, kunna tillämpa stödåtgärder om sådana designkompetenscentrum är små eller medelstora företag. Detta påverkar, i tillämpliga fall, inte kommissionens behörighet på området för statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget och kommissionens meddelande av den 19 oktober 2022 med titeln *Rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation*. Rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation syftar till att underlätta forskning, utveckling och innovation som på grund av marknadsmisslyckanden inte skulle äga rum utan offentligt stöd. I detta sammanhang kan medlemsstaterna, på grundval av rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation, på vissa villkor ge företag och forskarsamhället de incitament som krävs för att dessa viktiga verksamheter och investeringar ska genomföras inom detta område. Enligt de reviderade rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation kan högsta tillåtna stödnivåer på upp till 80 % tillåtas för stöd till FoU-projekt som genomförs av medelstora företag och upp till 90 % för projekt som genomförs av små företag. För att maximera synergieffekterna bör dessutom kompetenscentrum som inrättas inom ramen för initiativet och som inriktar sig på den senaste tekniken i fråga om chipdesign kunna ansöka om att beviljas utmärkelsen som designkompetenscentrum. Samtidigt kan medlemsstaterna utse ett designkompetenscentrum som sin kandidat till kompetenscentrum.

- (31) Offentligt stöd kan vara lämpligt för att uppmuntra inrättandet av nödvändig tillverkningsförmåga och tillhörande designförmåga och därigenom säkerställa försörjningstryggheten och stärka resiliensen i unionens halvledarekosystem, förutsatt att detta inte leder till snedvridningar på den inre marknaden. I detta avseende är det nödvändigt att harmonisera vissa villkor för operatörer vid genomförandet av specifika projekt på unionsnivå som bidrar till att målen i denna förordning uppnås och att skilja mellan två typer av anläggningar, nämligen integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning. Företagsmodellen bör vara den särskiljande faktorn vid kvalificering av typen av anläggning. EU-anläggningar för uppdragstillverkning erbjuder produktionskapacitet till andra företag. Integrerade produktionsanläggningar producerar för sina egna kommersiella ändamål och kan integrera andra steg i leveranskedjan utöver tillverkning i sin företagsmodell, såsom design och försäljning av produkter.

- (32) Integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning bör tillhandahålla förmåga för tillverkning av halvledare eller för produktion av utrustning eller centrala komponenter till sådan utrustning som huvudsakligen används vid tillverkning av halvledare och som är den första av sitt slag i unionen, och bidra till försörjningstryggheten och halvledarekosystemets resiliens på den inre marknaden. Den avgörande faktorn för att något ska betraktas som den första anläggningen av sitt slag är att det förs in ett innovativt inslag på den inre marknaden när det gäller tillverkningsprocesserna eller slutprodukten som kan bygga på nya eller befintliga processnoder. Relevanta innovativa inslag kan ha att göra med processnoden eller substratmaterial eller metoder som leder till förbättringar av datorkraft eller andra prestandaegenskaper, energieffektivitet, skydds-, säkerhets- eller tillförlitlighetsnivån samt integrering av nya funktioner, såsom artificiell intelligens (AI), minneskapacitet m.m. Integrering av olika processer som leder till effektivitetsvinster eller automatisering av kapsling och montering är också exempel på innovation. När det gäller miljövinster omfattar innovativa inslag en mätbar minskning av den mängd energi, vatten eller kemikalier som används eller en förbättring av återvinningsbarheten. Dessa innovativa inslag kan gälla såväl mogna som banbrytande processnoder. En sådan innovation bör ännu inte i väsentlig utsträckning finnas i unionen, och det bör inte finnas något åtagande om att det ska byggas en. Liknande innovation inom ramen för FoU eller småskalig produktion kommer till exempel inte nödvändigtvis att utesluta att den senare betraktas som den första anläggningen av sitt slag. Installation av antingen en ny eller en väsentligt uppgraderad anläggning kan leda till att anläggningen betraktas som den första anläggningen av sitt slag.

- (33) Om en EU-anläggning för uppdragstillverkning erbjuder produktionskapacitet till företag som inte är knutna till anläggningens operatör bör anläggningen inrätta, genomföra och upprätthålla lämplig och effektiv funktionell åtskillnad för att förhindra utbyte av konfidentiell information mellan intern och extern produktion. Detta bör gälla all information som inhämtas under designstadiet och i processerna för frontend- eller backend-tillverkning.
- (34) För att betraktas som en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning bör anläggningens inrättande på medellång till lång sikt ha en tydlig positiv inverkan, med spridningseffekter utöver det berörda företaget eller den berörda medlemsstaten, på värdekedjan för halvledare i unionen, i syfte att säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i halvledarekosystemet och bidra till unionens dubbla digitala och gröna omställning. Olika typer av verksamhet som syftar till att skapa positiva spridningseffekter kan övervägas för att en anläggning ska betraktas som en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning. Det kan till exempel vara att ge tillträde till tillverkningsanläggningar mot en marknadsmässig avgift, tillhandahålla processdesignsatser (Process Design Kits) till mindre designföretag eller till den virtuella designplattformen, sprida resultaten av FoU-verksamhet, delta i forskningssamarbete med europeiska universitet och forskningsinstitut, samarbeta med nationella myndigheter eller utbildnings- och yrkesutbildningsinstitutioner för att bidra till kompetensutveckling, bidra till unionsomfattande forskningsprojekt, eller erbjuda särskilda stödmöjligheter för uppstarts företag och små och medelstora företag. Inverkan på flera medlemsstater, bland annat när det gäller sammanhållningsmålen, bör betraktas som en av indikatorerna för integrerade produktionsanläggningars eller uppdragstillverkningsanläggningars tydliga positiva inverkan på värdekedjan för halvledare i unionen.

- (35) Det är viktigt att integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning inte omfattas av extraterritoriell tillämpning av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åläggs av tredjeländer, som skulle kunna undergräva dessa anläggningars förmåga att använda sin infrastruktur och programvara, sina tjänster, faciliteter, tillgångar, resurser och immateriella rättigheter eller den kunskap som krävs för att fullgöra den skyldighet om prioritetsklassade order inom ramen för denna förordning som de skulle behöva förbinda sig till.
- (36) Mot bakgrund av den snabba utvecklingen av halvledarteknik och för att stärka unionens framtida industriella konkurrenskraft bör integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning investera i fortsatt innovation i unionen i syfte att uppnå konkreta framsteg inom halvledarteknik eller förbereda nästa generations teknik. I ljuset av detta bör integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning kunna testa och experimentera med ny utveckling genom förmånstillträde till de pilotlinjer som inrättats genom initiativet genom påskyndade ansökningar avseende deras tjänster. Ett sådant förmånstillträde bör varken utesluta eller hindra faktiskt tillträde på rättvisa villkor till pilotlinjerna för andra intresserade företag, särskilt uppstarts företag och små och medelstora företag.
- (37) Med tanke på vikten av kvalificerad och kompetent arbetskraft för att målen i denna förordning ska kunna uppnås bör integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning stödja tillförseln av arbetskraft i unionen genom att utveckla och genomföra praktik och kompetensutveckling och genom att öka reserven av kvalificerad och kompetent arbetskraft.

- (38) För att möjliggöra ett enhetligt och öppet förfarande för att få status som en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning bör beslutet att bevilja sådan status antas av kommissionen efter ansökan från ett enskilt företag eller ett konsortium av flera företag. Denna status bör vara möjlig för både installation av en ny anläggning för tillverkning av halvledare och en betydande ökning eller innovativ omställning av en befintlig anläggning för tillverkning av halvledare. För att ta hänsyn till vikten av ett samordnat och samarbetsinriktat genomförande av den planerade anläggningen bör kommissionen i sin bedömning beakta beredskapen hos en eller flera medlemsstater att stödja inrättandet av sådana anläggningar där den sökande avser att inrätta sina anläggningar. Vid bedömningen av affärsplanens bärkraft skulle kommissionen dessutom kunna beakta sökandens samlade resultat.

- (39) Mot bakgrund av de rättigheter som är knutna till erkännandet som en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning bör kommissionen övervaka huruvida anläggningar som har beviljats den statusen fortsätter att uppfylla de krav som fastställs i denna förordning. Om så inte längre är fallet, bör kommissionen ha rätt att ompröva och vid behov upphäva statusen och därmed de rättigheter som är knutna till denna status. Varje beslut om upphävande av status bör fattas först efter samråd med europeiska nämnden för halvledare och bör vara vederbörligen motiverat. På motsvarande sätt bör det företag som driver en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning ha möjlighet att i förebyggande syfte begära en översyn av statusens varaktighet eller genomförandeplanerna om oförutsedda yttre omständigheter, såsom allvarliga störningar med direkta ekonomiska effekter på den erkända anläggningen, skulle kunna påverka dess förmåga att uppfylla kriterierna. För att ta hänsyn till att de flesta rättigheter beviljas under inrättandeperioden bör anläggningarna även om statusen upphävs fortsätta att omfattas av skyldigheten att följa prioriterade order för den tid som återstår fram till dess att statusen skulle ha löpt ut.

- (40) Med tanke på deras betydelse för att säkerställa försörjningstryggheten och möjliggöra ett resilient halvledarekosystem bör integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning anses vara av allmänintresse. Att säkerställa försörjningstryggheten för halvledare är viktigt även för digitalisering som möjliggör en grön omställning i många andra sektorer. För att attrahera investeringar till unionens halvledarsektor och bidra till försörjningstryggheten för halvledare och resiliensen i unionens halvledarekosystem får medlemsstaterna tillämpa stödåtgärder, inbegripet incitament, och tillhandahålla administrativt stöd i nationella tillståndsförfaranden för integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning. Detta påverkar i tillämpliga fall inte kommissionens behörighet på området för statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. För att säkerställa en korrekt och effektiv tillämpning av reglerna för statligt stöd har kommissionen redan i sitt meddelande av den 8 februari 2022 med titeln *En rättsakt om halvledare för Europa* erkänt behovet av att från fall till fall göra en bedömning av statligt stöd som beviljas avancerade anläggningar för tillverkning av halvledare i syfte att skydda unionens försörjningstrygghet och leveranskedjans resiliens och samtidigt generera betydande positiva effekter på den övergripande ekonomin. Dessutom kommer förfarandena för erkännande av ”integrerade produktionsanläggningar” eller ”EU-anläggningar för uppdragstillverkning” och för godkännande av statligt stöd i tillämpliga fall att äga rum parallellt i syfte att påskynda beslutsprocessen. Medlemsstaterna bör stödja inrättandet av integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning i enlighet med unionsrätten. När medlemsstaterna vidtar stödåtgärder till förmån för integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning bör de kunna överväga att införa icke-diskriminerande krav som rör skydd av immateriella rättigheter och säkerhet, inbegripet cybersäkerhet, och konfidentialitet, och kan rekommendera begränsande åtgärder för att hantera särskilda risker i samband med inblandning, påtvingad tekniköverföring och stöld av immateriella rättigheter som begås av enheter från tredjeländer.

- (41) För att uppmuntra inrättandet av nödvändig tillhörande designförmåga får medlemsstaterna ge stöd till sådan verksamhet i enlighet med reglerna för statligt stöd på grundval av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, inbegripet enligt rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation eller kommissionens förordning (EU) nr 651/2014¹.
- (42) Det är nödvändigt att integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning inrättas så snabbt som möjligt, samtidigt som den administrativa bördan begränsas till ett minimum. Därför bör medlemsstaterna behandla ansökningar som rör planering, uppförande och drift av integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning så snabbt som möjligt. Medlemsstaterna bör kunna utse en myndighet som för att underlätta och samordna tillståndsförfarandena som kan utse en samordnare som ska fungera som en gemensam kontaktpunkt för projektet. Om det är nödvändigt för att bevilja undantag enligt rådets direktiv 92/43/EEG² och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG³ kan inrättandet och driften av dessa anläggningar anses vara av ett övervägande allmänintresse i den mening som avses i dessa direktiv, förutsatt att de övriga villkor som anges i dessa bestämmelser är uppfyllda. Detta påverkar inte tillämpligheten eller genomförandet av annan unionsrätt på miljöområdet.

¹ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

² Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EUT L 206, 22.7.1992, s. 7).

³ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(43) Innovativa högteknologiska företag utsätts i allt högre grad för metoder som syftar till olaglig anskaffning av konfidentiell information, företagshemligheter och skyddade uppgifter, såsom stöld av immateriella rättigheter, otillåten kopiering, påtvingad tekniköverföring, industrispionage eller konfidentialitetsbrott, som begås av aktörer inom men i synnerhet utanför unionen. Utvecklingen på senare tid, exempelvis ökad utkontraktering, längre globala värdekedjor och ökad användning av informations- och kommunikationsteknik, bidrar till att öka risken för att sådana metoder används. Om någon olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer konfidentiell information, företagshemligheter och skyddade uppgifter äventyrar detta möjligheten att genom innovationsrelaterade satsningar uppnå de vinster som tillfaller den som är först på marknaden. För att säkerställa skyddet av konfidentiell information, företagshemligheter och skyddade uppgifter bör denna förordning genomföras på ett sätt som fullt ut respekterar unionsramen och den internationella ramen för skydd och säkerställande av skyddet för uppgifter och immateriella rättigheter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG¹, direktiven 2004/48/EG och (EU) 2016/943 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790². För att ytterligare hantera centrala risker i leveranskedjan får medlemsstaterna utnyttja den möjlighet som ges i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555³ att utföra samordnade säkerhetsriskbedömningar av kritiska leveranskedjor, vilket redan gjorts för 5G-nät efter kommissionens rekommendation (EU) 2019/534⁴, i syfte att per sektor identifiera relevanta hot och sårbarheter samt fastställa åtgärder, riskreduceringsplaner och bästa praxis för att motverka kritiska beroenden, potentiella felkritiska systemdelar, hot, sårbarheter och andra risker kopplade till leveranskedjan.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EUT L 167, 22.6.2001, s. 10).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80).

⁴ Kommissionens rekommendation (EU) 2019/534 av den 26 mars 2019 It-säkerhet i 5G-nät (EUT L 88, 29.3.2019, s. 42).

- (44) Den inre marknaden skulle dra stor fördel av gemensamma standarder för gröna, hållbart tillverkade, tillförlitliga och säkra chip. Framtida smarta enheter, system och konnektivitetsplattformar kommer att behöva förlita sig på avancerade halvledarchip och de kommer att behöva uppfylla miljö-, förtroende- och cybersäkerhetskrav som till stor del kommer att bero på den underliggande teknikens egenskaper. I detta syfte bör unionen utveckla referensförfaranden för certifiering och kräva att industrin gemensamt utvecklar sådana förfaranden för specifika sektorer och tekniker med potentiellt stora sociala effekter.
- (45) Mot bakgrund av detta bör kommissionen, i samråd med europeiska nämnden för halvledare och med vederbörligt deltagande av berörda parter, identifiera de sektorer och produkter som är beroende av eller i stor utsträckning använder halvledarteknik och som är i behov av gröna, betrodda och säkra certifierade chip. Identifieringen av sådana sektorer och produkter kan stimulera införandet av europeiska och internationella standarder för riskhantering.

- (46) Mot bakgrund av komplexiteten i leveranskedjan för halvledare och risken för framtida brister bör denna förordning innehålla instrument för en samordnad strategi för strategisk kartläggning och övervakning av halvledarsektorn och effektiv hantering av eventuella marknadsstörningar på ett proportionellt sätt.
- (47) Målet med en strategisk kartläggning av halvledarsektorn bör vara att tillhandahålla en analys av unionens styrkor och svagheter i de globala halvledarsektorerna i syfte att ge underlag till åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i unionens halvledarekosystem. I detta syfte bör den strategiska kartläggningen identifiera faktorer såsom viktiga produkter och kritiska infrastrukturer på den inre marknaden som är beroende av utbudet av halvledare, de viktigaste användarindustrierna och deras nuvarande och förväntade behov, nyckelsegment i unionens leveranskedja för halvledare, tekniska egenskaper, beroendet av tredjelandsteknik och utländska leverantörer, flaskhalsar i unionens halvledarsektor, nuvarande och förväntade behov av färdigheter och tillgång till kvalificerad arbetskraft och, i förekommande fall, de potentiella effekterna av åtgärderna i verktygslådan för krissituationer. Den strategiska kartläggningen bör baseras på offentligt och kommersiellt tillgängliga uppgifter och vid behov på uppgifter som blir tillgängliga till följd av frivilliga begäranden om information som riktas till företag, i samråd med europeiska nämnden för halvledare.

- (48) För att förutse och förbereda sig för framtida störningar i de olika etapperna i värdekedjan för halvledare i unionen och i handeln inom unionen bör kommissionen, biträdd av europeiska nämnden för halvledare och på grundval av resultatet av den strategiska kartläggningen, fastställa och utarbeta en förteckning över indikatorer för tidig varning. Sådana indikatorer kan omfatta atypiska förlängningar av ledtiden, tillgången på de råvaror, de halvfabrikat och det humankapital som behövs för tillverkning av halvledare, eller lämplig tillverkningsutrustning, den prognostiserade efterfrågan på halvledare på unionsmarknaden och de globala marknaderna, prisökningar som överstiger normala prisfluktuationer, effekterna av olyckor, attacker, naturkatastrofer eller andra allvarliga händelser, effekterna av handelspolitik, tullar, exportrestriktioner, handelshinder och andra handelsrelaterade åtgärder samt effekterna av företagsnedläggningar, utlokalisering eller förvärv av centrala marknadsaktörer. Kommissionens övervakningsverksamhet bör inriktas på dessa indikatorer för tidig varning.
- (49) På grund av de komplexa, snabbt föränderliga och med olika aktörer sammanlänkade värdekedjorna för halvledare är det nödvändigt med en samordnad strategi för övervakning för att förbättra förmågan att minska risker som kan påverka utbudet av halvledare negativt och för att öka förståelsen för dynamiken i värdekedjan för halvledare. Kommissionen bör i samråd med europeiska nämnden för halvledare övervaka värdekedjan för halvledare och inrikta sig på indikatorer för tidig varning och identifiera bästa praxis för riskreducering och ökad transparens i värdekedjan för halvledare, på ett sådant sätt att det inte medför en alltför stor administrativ börda för företagen, särskilt små och medelstora företag.

- (50) För att minimera bördan för de företag som deltar i övervakningen och säkerställa att den information som inhämtas kan sammanställas på ett meningsfullt sätt, bör kommissionen fastställa standardiserade och säkra metoder för all insamling av information. Dessa metoder bör säkerställa att all insamlad information behandlas konfidentiellt, och samtidigt säkerställa företagssekretess och cybersäkerhet.
- (51) Relevanta resultat, inbegripet information från berörda parter och branschorganisationer, bör lämnas till europeiska nämnden för halvledare för att möjliggöra ett regelbundet informationsutbyte och integrering av informationen i en övervakningsöversikt över värdekedjorna för halvledare.
- (52) För att möjliggöra denna övervakningsverksamhet bör medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter upprätta en kontaktlista över alla relevanta företag som är verksamma längs leveranskedjan för halvledare och som är etablerade på deras nationella territorium. Den listan bör göra det möjligt att identifiera lämpliga uppgiftslämnare för frivilliga begäranden om information. Listan behöver inte vara uttömmande. Listan bör hanteras på ett sätt som fullt ut respekterar gällande sekretessregler.

- (53) Tillgången till tillräckliga personella, ekonomiska och tekniska resurser skulle möjliggöra ett effektivt genomförande av uppgifterna enligt denna förordning och bidra till att de mål som fastställs i den uppnås. Därför bör kommissionen, utan att det påverkar budgetförfarandet eller kommissionens administrativa självständighet, utnyttja resurserna optimalt för att säkerställa att den effektivt kan utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt denna förordning.
- (54) Ett antal företag som tillhandahåller varor eller tjänster kopplade till halvledare antas vara väsentliga för en effektiv leveranskedja för halvledare i unionens halvledarekosystem, på grund av antalet unionsföretag som är beroende av deras produkter, deras unionsmarknadsandel eller globala marknadsandel, deras betydelse för att säkerställa en tillräcklig leveransnivå eller de möjliga effekterna av ett avbrott i leveranserna av deras produkter eller tjänster. Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen identifiera dessa centrala marknadsaktörer på sina territorier.
- (55) Enligt artikel 4 i förordning (EU) 2019/452, får medlemsstaterna och kommissionen, när de fastställer huruvida en utländsk direktinvestering sannolikt kan inverka på säkerhet eller allmän ordning, överväga dess potentiella effekter på kritisk teknik och produkter med dubbla användningsområden enligt definitionen i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 428/2009¹, inbegripet halvledare.

¹ Rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (EUT L 134, 29.5.2009, s. 1).

- (56) Som en del av övervakningen bör medlemsstaterna särskilt överväga integriteten hos den verksamhet som bedrivs av centrala marknadsaktörer. Den berörda medlemsstaten kan uppmärksamma europeiska nämnden för halvledare på sådana frågor.
- (57) För att göra det möjligt att förutse eventuella brister bör de nationella behöriga myndigheterna varna kommissionen om de får kännedom om att det föreligger en risk för allvarliga avbrott i försörjningen av halvledare eller har konkret och tillförlitlig information om någon annan relevant riskfaktor eller händelse som är på väg att uppstå. I syfte att säkerställa en samordnad strategi bör kommissionen, om den till följd av en varning eller tack vare information från internationella partner får kännedom om att det föreligger en risk för allvarliga avbrott i försörjningen av halvledare eller har konkret eller tillförlitlig information om någon annan relevant riskfaktor eller händelse som är på väg att uppstå, kalla till ett extra möte i europeiska nämnden för halvledare för att diskutera hur allvarliga avbrotten i försörjningen av halvledare är samt ett möjligt inledande av förfarandet för att aktivera krisfasen, och huruvida det kan vara lämpligt, nödvändigt och proportionellt för medlemsstaterna att genomföra samordnade gemensamma upphandlingar som en förebyggande åtgärd samt för att inleda en dialog med berörda parter i syfte att identifiera, förbereda och eventuellt samordna sådana förebyggande åtgärder. Europeiska nämnden för halvledare och kommissionen bör inom ramen för denna dialog beakta synpunkterna från berörda parter i värdekedjan för halvledare. Kommissionen bör samråda och samarbeta med relevanta tredjeländer i syfte att gemensamt hantera störningar i leveranskedjan, i enlighet med internationella skyldigheter och utan att det påverkar förfarandekraven.

- (58) Krisfasen för halvledare bör aktiveras om det finns konkreta, allvarliga och tillförlitliga bevis för en sådan kris. En halvledarkris inträffar om det uppstår allvarliga avbrott i försörjningen av halvledare eller allvarliga hinder för handeln med halvledare i unionen som orsakar betydande brist på halvledare, halvfabrikat, råvaror eller bearbetade varor, och sådana betydande brister hindrar leverans, reparation och underhåll av väsentliga varor som används av kritiska sektorer, till exempel medicinsk och diagnostisk utrustning, i en sådan utsträckning att krisen får allvarliga negativa effekter för de kritiska sektorernas funktion på grund av dessa sektorerers inverkan på samhället, ekonomin och säkerheten i unionen.
- (59) För att säkerställa ett smidigt och effektivt svar på en sådan halvledarkris bör kommissionen, om den får kännedom om en potentiell halvledarkris, bedöma om villkoren för att aktivera krisfasen är uppfyllda. Om denna bedömning ger konkreta, allvarliga och tillförlitliga bevis för en halvledarkris bör kommissionen kunna lägga fram ett förslag för rådet om att aktivera krisfasen under en förutbestämd tidsperiod på högst tolv månader, med beaktande av yttrandet från europeiska nämnden för halvledare. Kommissionen bör bedöma behovet av att förlänga eller avsluta krisfasen i förtid och inleda ett sådant förfarande om ett sådant behov skulle fastställas, med beaktande av yttrandet från europeiska nämnden för halvledare.

- (60) På grund av den känsliga karaktären hos aktiveringen av krisfasen och de potentiella åtgärder som kan vidtas som svar på denna, inbegripet den betydande inverkan som sådana åtgärder kan ha på privata företag i unionen, bör befogenheten att anta en genomförandeakt om aktivering, förlängning och avslutande av krisfasen i en halvledarkris tilldelas rådet.
- (61) Nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna och samordning av alla nationella åtgärder som vidtas med avseende på leveranskedjan för halvledare är absolut nödvändigt under krisfasen för att hantera störningar med nödvändig samstämmighet, resiliens och effektivitet. I det syftet bör europeiska nämnden för halvledare vid behov hålla extra möten. De eventuella åtgärder som vidtas bör vara strikt begränsade till krisfasens varaktighet.

(62) För att unionen snabbt, effektivt och samordnat ska kunna reagera på en halvledarkris är det nödvändigt att i god tid genom europeiska nämnden för halvledare förse kommissionen och medlemsstaterna med aktuell information om den pågående operativa situationen samt att säkerställa att effektiva åtgärder kan vidtas för att trygga försörjningen av halvledare till berörda kritiska sektorer. Lämpliga, effektiva och proportionella åtgärder bör identifieras och genomföras när krisfasen aktiveras, utan att det påverkar ett eventuellt fortsatt internationellt samarbete med relevanta partner, i syfte att begränsa den pågående krissituationen. När så är lämpligt bör kommissionen begära information från företag längs hela leveranskedjan för halvledare. Dessutom bör kommissionen, när så är nödvändigt och proportionellt, kunna ålägga integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning att godta och prioritera en order på produktion av krisnödvändiga produkter och fungera som inköpscentral på uppdrag av medlemsstaterna. Kommissionen bör begränsa åtgärderna till vissa kritiska sektorer. Europeiska nämnden för halvledare kan också bedöma och yttra sig om lämpliga och effektiva åtgärder. Dessutom kan europeiska nämnden för halvledare yttra sig om behovet av att införa skyddsåtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/479¹. Användningen av alla nödatgärder bör vara proportionell och begränsas till vad som är nödvändigt för att hantera halvledarkrisen, i den mån detta ligger i unionens intresse. Kommissionen bör regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som vidtagits och de bakomliggande orsakerna. Kommissionen får, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, utfärda ytterligare vägledning om genomförandet och användningen av nödatgärderna.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/479 av den 11 mars 2015 om gemensamma exportregler (EUT L 83, 27.3.2015, s. 34).

(63) Ett antal sektorer är avgörande för att den inre marknaden ska fungera väl. Med avseende på tillämpningen av denna förordning bör dessa kritiska sektorer förtecknas i en bilaga till denna förordning. Den förteckningen bör vara begränsad till de sektorer och delsektorer som förtecknas i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557¹, i den version som är i kraft den ... [den dag då denna förordning träder i kraft], där försvars- och säkerhetssektorerna läggs till på grundval av deras viktiga roll när det gäller att säkerställa nödvändiga samhällsfunktioner. Vissa åtgärder bör endast vidtas för att trygga försörjningen till kritiska sektorer. Kommissionen får begränsa nödåtgärderna till vissa av de sektorerna eller till vissa delar av dem när halvledarkrisen har stört eller hotar att störa deras verksamhet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164).

(64) Syftet med de begäranden om information som under krisfasen riktas till företag längs leveranskedjan för halvledare, som är etablerade i unionen, är att möjliggöra exakta bedömningar av halvledarkrisen eller att identifiera och förbereda potentiella begränsnings- eller nödgärder på unionsnivå eller nationell nivå. Sådan information kan omfatta produktionsförmåga, produktionskapacitet och föreliggande primära störningar och flaskhalsar. Dessa aspekter skulle kunna inbegripa det typiska och aktuella faktiska lagret av krisnödvändiga produkter i företagets produktionsanläggningar belägna i unionen och i produktionsanläggningar som är belägna i tredjeländer när dessa företag driver eller ingår kontrakt med eller köper leveranser från; den typiska och aktuella genomsnittliga ledtiden för de vanligaste tillverkade produkterna; förväntad produktion under de följande tre månaderna för varje produktionsanläggning i unionen; eller skäl till att den reella produktionskapaciteten inte kan uppnås. Sådan information bör begränsas till vad som är nödvändigt för att bedöma halvledarkrisens karaktär eller potentiella begränsnings- eller nödgärder på unionsnivå nationell nivå. Begäranden om information bör inte medföra att information vars utlämnande strider mot medlemsstaternas nationella säkerhetsintressen tillhandahålls. Den konkreta information som ska begäras kan utvecklas på grundval av förhandsrådgivning från ett representativt antal relevanta företag genom frivilligt samråd, i samarbete med europeiska nämnden för halvledare. Varje begäran bör vara proportionell, ta hänsyn till företagets legitima mål och till de kostnader och ansträngningar som krävs för att göra uppgifterna tillgängliga samt ange lämpliga tidsfrister för att tillhandahålla den begärda informationen. Företagen bör åläggas att tillmötesgå begäran och kan bli föremål för sanktioner om de underlåter att tillmötesgå den eller lämnar oriktiga uppgifter. All information som inhämtas bör endast användas för denna förordnings syften och bör omfattas av sekretessregler. För att säkerställa att de medlemsstater där företaget har sin produktionsanläggning deltar fullt ut bör kommissionen utan dröjsmål översända en kopia av begäran om information till den nationella behöriga myndigheten och, om den nationella behöriga myndigheten så begär, dela den inhämtade informationen med den nationella behöriga myndigheten på ett säkert sätt. Om ett företag mottar en begäran om information om dess halvledarverksamhet från ett tredjeland, bör det informera kommissionen så att kommissionen kan bedöma om en begäran om information från kommissionen är motiverad.

(65) Som en sista utväg för att säkerställa att kritiska sektorer kan fortsätta sin verksamhet i kristider och endast när det är nödvändigt och proportionellt för detta ändamål, kan kommissionen ålägga integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning att godta och prioritera order på krisnödvändiga produkter. Potentiella mottagare av prioriterade order bör vara enheter från kritiska sektorer eller företag som levererar till kritiska sektorer vars verksamhet störs eller riskerar att störas till följd av bristen. För att säkerställa att prioriterade order används endast när det är nödvändigt, bör de begränsas till mottagare som, efter att ha genomfört riskreducerande åtgärder, till exempel genom sina upphandlingsmetoder, inte har kunnat undvika eller mildra effekterna av bristen på andra sätt, till exempel genom att använda befintliga lager. Denna skyldighet kan även utvidgas till att omfatta anläggningar för tillverkning av halvledare som har godtagit en sådan möjlighet inom ramen för mottagande av offentligt stöd, om detta offentliga stöd syftar till att främja förmågan att öka produktionskapaciteten. Beslutet om en prioriterad order bör fattas i enlighet med alla tillämpliga unionsrättsliga skyldigheter, med beaktande av omständigheterna i ärendet. Skyldigheten att utföra prioriterade order bör ha företräde framför eventuella prestationsåtaganden enligt privaträtten eller offentlig rätt, samtidigt som den bör ta hänsyn till företagets legitima mål och till de kostnader och ansträngningar som krävs för varje förändring av tillverkningsserien. Varje prioriterad order bör läggas till ett skäligt och rimligt pris. Beräkningen av ett sådant pris kan göras på grundval av de genomsnittliga marknadspriserna under de senaste åren, förutsatt att eventuella ökningarna motiveras, exempelvis med hänsyn till inflationen eller de ökade energikostnaderna. Företag kan bli föremål för sanktioner om de underlåter att uppfylla skyldigheten avseende prioriterade order.

- (66) För anläggningar som utför en prioriterad order kan det vara fördelaktigt för kommissionen, biträdd av europeiska nämnden för halvledare, och medlemsstaterna att utbyta bästa praxis när det gäller verkställandet av dessa order, inklusive bästa administrativa praxis.
- (67) Det berörda företaget bör åläggas att godta och prioritera en prioriterad order. I syfte att säkerställa att prioriterade order är anpassade till anläggningens kapacitet och produktionsportfölj bör kommissionen ge den berörda anläggningen möjlighet att höras om genomförbarheten och detaljerna för den prioriterade ordern. Kommissionen bör inte utfärda den prioriterade ordern om anläggningen inte kan uppfylla ordern även om den prioriteras, antingen på grund av otillräcklig produktionsförmåga eller produktionskapacitet eller av tekniska skäl, eller om produkten inte tillhandahålls eller tjänsten inte utförs av anläggningen eller om detta skulle innebära en orimlig ekonomisk börda och medföra särskilda svårigheter för företaget, inbegripet betydande risker för driftskontinuiteten.
- (68) För att säkerställa en öppen och tydlig ram för genomförandet av prioriterade order bör kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt som fastställer de praktiska och operativa arrangemangen. Genomförandeakten bör omfatta skyddsåtgärder för att säkerställa att prioriterade order genomförs i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet, såsom en mekanism som tar hänsyn till befintliga order och en mekanism för att säkerställa att volymerna av prioriterade order inte överskrider vad som är nödvändigt.

- (69) Under den exceptionella omständigheten att ett företag som är verksamt längs leveranskedjan för halvledare i unionen mottar en begäran om en prioritetsklassad order från ett tredjeland, bör det underrätta kommissionen om en sådan begäran, så att denna information kan ligga till grund för en bedömning av huruvida kommissionen, i det fall försörjningstryggheten för kritiska sektorer påverkas väsentligt och de övriga kraven på nödvändighet, proportionalitet och laglighet är uppfyllda med beaktande av omständigheterna i ärendet, även bör införa en skyldighet om en prioritetsklassad order.
- (70) Mot bakgrund av vikten av att säkerställa försörjningstryggheten för kritiska sektorer som utför nödvändiga samhällsfunktioner bör fullgörandet av skyldigheten att utföra en prioritetsklassad order inte medföra skadeståndsansvar gentemot tredje part för ett eventuellt åsidosättande av avtalsförpliktelser som kan bli följderna av nödvändiga tillfälliga ändringar av den berörda tillverkarens operativa processer, begränsat till den utsträckning i vilken åsidosättandet av avtalsförpliktelserna var nödvändigt för att uppfylla den föreskrivna prioriteringen. Företag som potentiellt omfattas av skyldigheten att genomföra en prioritetsklassad order bör föregripa denna möjlighet i villkoren i sina kommersiella avtal. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser påverkas inte det skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister som föreskrivs i rådets direktiv 85/374/EEG¹ av detta undantag från ansvar.

¹ Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, 7.8.1985, s. 29).

- (71) Skyldigheten att prioritera tillverkningen av vissa produkter respekterar det väsentliga innehållet i näringsfriheten, och den avtalsfrihet som följer därav, vilken fastställs i artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), liksom det väsentliga innehållet i rätten till egendom enligt artikel 17 i stadgan, och kommer inte att påverka dessa på ett oproportionellt sätt. Varje begränsning av dessa rättigheter i denna förordning kommer, i enlighet med artikel 52.1 i stadgan, att vara föreskriven i lag, förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter och förenlig med proportionalitetsprincipen.

(72) När krisfasen aktiveras kan två eller flera medlemsstater ge kommissionen i uppdrag att aggregera efterfrågan och agera på deras vägnar i en offentlig upphandling av allmänintresse, i enlighet med unionens befintliga regler och förfaranden, och därigenom samla dess köpkraft. Gemensamma inköp bör endast användas för att hantera avbrott i leveranskedjan för halvledare under en kris. Mandatet skulle kunna bemyndiga kommissionen att ingå avtal om inköp av krisnödvändiga produkter för vissa kritiska sektorer. Kommissionen bör för varje begäran bedöma nyttan, nödvändigheten och proportionaliteten i samråd med europeiska nämnden för halvledare. Om den har för avsikt att inte följa begäran bör den informera de berörda medlemsstaterna och europeiska nämnden för halvledare och ange skälen till detta. De närmare uppgifterna om förfarandet bör fastställas i ett avtal mellan kommissionen och de deltagande medlemsstaterna, inbegripet en motivering för användningen av den gemensamma inköpsmekanismen och de åtaganden som ska fullgöras. Ett sådant avtal kan inbegripa uppgifter om antalet avtal som ska ingås och villkoren för det gemensamma inköpet, såsom priser, leveranstider, kvantiteter och klausuler om deltagande eller icke-deltagande. Det gemensamma inköpet kan leda till undertecknandet av ett kontrakt som täcker behoven i alla medlemsstater eller flera kontrakt som vart och ett täcker behoven i en eller flera medlemsstater. Dessutom bör de deltagande medlemsstaterna ha rätt att utse företrädare som ska ge vägledning och rådgivning under upphandlingsförfarandena och vid förhandlingarna om inköpsavtalen. I bruktagandet, användningen eller återförsäljningen av inköpta produkter bör ligga kvar inom de deltagande medlemsstaternas ansvarsområde.

- (73) Under en kris i form av halvledarbrist kan unionen behöva överväga skyddsåtgärder. Europeiska nämnden för halvledare bör kunna framföra sina synpunkter som underlag för kommissionens bedömning av huruvida marknadssituationen utgör en betydande brist på väsentliga varor i enlighet med förordning (EU) 2015/479.

(74) Den institutionella ramen för expertgrupper, inklusive reglerna om transparens för enheten och dess arbetsgrupper, bör tillämpas på europeiska nämnden för halvledare utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning. Europeiska nämnden för halvledare bör ge råd till och bistå kommissionen i specifika frågor. Dessa frågor bör inbegripa att ge råd om initiativet till de offentliga deltagarnas råd i det gemensamma företaget för halvledare, utbyta information om hur de integrerade produktionsanläggningarna och EU-anläggningarna för uppdragstillverkning fungerar, diskutera och förbereda identifieringen av specifika sektorer och teknik med potentiellt stor social inverkan och säkerhetsbetydelse som kräver certifiering med avseende på betrodda produkter och hantera samordnad övervakning och krishantering. Dessutom bör europeiska nämnden för halvledare säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning samt underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och informationsutbytet i frågor som rör denna förordning. Europeiska nämnden för halvledare bör också utbyta åsikter med kommissionen om hur man på bästa sätt kan säkerställa ett effektivt skydd, och hävdande, av immateriella rättigheter, av konfidentiell information och av företagshemligheter, med vederbörligt deltagande av berörda parter när det gäller halvledarsektorn. Europeiska nämnden för halvledare bör stödja kommissionen i det internationella samarbetet i enlighet med internationella skyldigheter. Den bör fungera som ett forum för diskussioner om bland annat hur man kan förbättra samarbetet längs den globala värdekedjan för halvledare, utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter i enlighet med fördragen. I detta syfte bör europeiska nämnden för halvledare beakta synpunkterna från alliansen för processorer och halvledarteknik och från andra berörda parter. Dessutom bör europeiska nämnden för halvledare samordna, samarbeta och utbyta information med andra unionsstrukturer för krishantering och krisberedskap i syfte att säkerställa en enhetlig och samordnad unionsstrategi när det gäller krishantering och krisberedskapsåtgärder vid halvledarkriser.

- (75) En företrädare för kommissionen bör vara ordförande i europeiska nämnden för halvledare. Varje medlemsstat bör utse minst en företrädare på hög nivå till europeiska nämnden för halvledare. De kan också utse olika företrädare i samband med olika uppgifter i europeiska nämnden för halvledare, till exempel beroende på vilken del av denna förordning som diskuteras vid mötena i europeiska nämnden för halvledare. För att få viktig rådgivning om verksamheten vid europeiska nämnden för halvledare och möjliggöra lämpligt deltagande av berörda parter, bör ordföranden kunna inrätta arbetsgrupper och bör ha rätt att fastställa arbetsformer genom att bjuda in experter och observatörer att delta i mötena på ad hoc-basis eller bjuda in berörda parter, särskilt organisationer som företräder intressena i unionens halvledarindustri, såsom alliansen för processorer och halvledarteknik, i dess arbetsgrupper som observatörer.

(76) Europeiska nämnden för halvledare bör hålla separata möten för sina uppgifter vad gäller initiativet och för sina uppgifter vad gäller försörjningstrygghet och resiliens samt övervakning och krishantering. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa ett ändamålsenligt och effektivt samarbete i europeiska nämnden för halvledare. Ordföranden bör kunna underlätta utbyten mellan europeiska nämnden för halvledare och andra unionsorgan, unionsbyråer och expertgrupper samt rådgivande grupper. Med tanke på hur viktigt utbudet av halvledare är för andra sektorer och det därav följande behovet av samordning bör ordföranden säkerställa att andra unionsinstitutioner och unionsorgan deltar som observatörer i möten i europeiska nämnden för halvledare när så är relevant och lämpligt med avseende på den övervaknings- och krishanteringsmekanism som inrättas enligt denna förordning. För att fortsätta och dra nytta av det arbete som följer på genomförandet av kommissionens rekommendation (EU) 2022/210¹ bör europeiska nämnden för halvledare överta de uppgifter som utförs av europeiska expertgruppen för halvledare. När europeiska nämnden för halvledare blivit operativ bör denna expertgrupp upphöra att existera.

¹ Kommissionens rekommendation (EU) 2022/210 av den 8 februari 2022 om en gemensam unionsverktygslåda för att åtgärda bristen på halvledare och en EU-mekanism för att övervaka ekosystemet för halvledare (EUT L 35, 17.2.2022, s. 17).

(77) Medlemsstaterna har en central roll i tillämpningen och verkställigheten av denna förordning. I detta avseende bör varje medlemsstat utse en eller flera nationella behöriga myndigheter ansvariga för ett effektivt genomförande av denna förordning och säkerställa att dessa myndigheter har tillräckliga befogenheter och resurser. Medlemsstaterna kan utse en eller flera befintliga myndigheter. För att öka organisationseffektiviteten i medlemsstaterna och inrätta en officiell kontaktpunkt gentemot allmänheten och andra motparter på unions- och medlemsstatsnivå, inbegripet kommissionen och europeiska nämnden för halvledare, bör varje medlemsstat, inom en av de myndigheter som den har utsett till behörig myndighet enligt denna förordning, utse en nationell gemensam kontaktpunkt med ansvar för att samordna frågor som rör denna förordning och gränsöverskridande samarbete med behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

(78) För att säkerställa ett förtroendefullt och konstruktivt samarbete mellan behöriga myndigheter på unionsnivå och nationell nivå bör alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning respektera konfidentialiteten för information och data som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter så att framför allt immateriella rättigheter, känslig företagsinformation och företagshemligheter skyddas. All information som inhämtas i ansökan om erkännande av status som integrerad produktionsanläggning eller EU-anläggning för uppdragstillverkning inom ramen för begäranden om information eller anmälningsskyldigheter enligt denna förordning bör endast användas för denna förordnings syften och bör omfattas av tystnadsplikt i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget, samt kommissionens interna regler om säker datahantering, särskilt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443¹. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn samt tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna bör säkerställa konfidentialiteten för information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet. Detta bör även gälla för europeiska nämnden för halvledare och den kommitté för halvledare som inrättas genom denna förordning. När så är lämpligt bör kommissionen kunna anta genomförandeakter för att specificera de praktiska arrangemangen för behandlingen av konfidentiell information i samband med insamling av information.

¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

- (79) För att säkerställa att de skyldigheter som åläggs enligt denna förordning fullgörs bör böter och viten kunna åläggas. I detta syfte bör lämpliga bötesnivåer fastställas för underlåtenhet att tillmötesgå begäranden om information eller uppfylla anmälningsskyldigheter enligt denna förordning, med beaktande av hur allvarlig underlåtenheten är med avseende på de båda skyldigheterna, varvid olika tak bör tillämpas för små och medelstora företag. Vidare bör viten fastställas för underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att godta och utföra prioriterade order, vilka bör vara proportionella och återspegla prisnivåerna på marknaden under de senaste 90 dagarna, varvid olika tak bör tillämpas för små och medelstora företag. Preskriptionstider bör gälla för åläggande av böter och viten, utöver preskriptionstider för verkställande av sanktioner. Dessutom bör kommissionen ge det berörda företaget eller de berörda företagens representativa organisationer rätt att bli hörda.

(80) För att återspegla tekniska förändringar och marknadsutveckling, för att säkerställa effektivt genomförande och effektiv utvärdering av initiativet och för att fastställa detaljerade regler för utmärkelsen som designkompetenscentrum, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att ändra denna förordning vad gäller de åtgärder som stöds av initiativet på ett sätt som överensstämmer med dess mål och vad gäller de mätbara indikatorerna för övervakning av initiativets genomförande och för att rapportera om framstegen med att uppnå dess mål, samt i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet för ansökningar samt kraven och villkoren för beviljande, övervakning och återkallande av utmärkelsen för designkompetenscentrum. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (81) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på urvalet av konsortier för europeisk chipinfrastruktur så att initiativets mål uppnås, fastställandet av de praktiska och operativa arrangemangen för hur prioritetsklassade order ska fungera och fastställandet av de praktiska arrangemangen för behandlingen av konfidentiell information. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (82) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en ram för att stärka halvledarekosystemet på unionsnivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (83) För att denna förordning ska kunna börja genomföras så snart som möjligt med sikte på uppfyllandet av dess mål, bör den träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och allmänna mål

1. Genom denna förordning inrättas en ram för att stärka halvledarekosystemet på unionsnivå, särskilt genom följande åtgärder:
 - a) Inrättande av initiativet chip för Europa (*initiativet*).
 - b) Fastställande av kriterier för att erkänna och stödja integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för kontraktstillverkning, som är de första av sitt slag och som främjar försörjningstryggheten och resiliensen i unionens halvledarekosystem.
 - c) Inrättande av en mekanism för samordning mellan medlemsstaterna och kommissionen för kartläggning och övervakning av unionens sektor för halvledare samt krisförebyggande och krishantering vid brist på halvledare och, i förekommande fall, samråd med berörda parter från halvledarsektorn.
2. Det första allmänna målet för denna förordning är att säkerställa de nödvändiga förutsättningarna för unionens konkurrenskraft och innovationsförmåga och att säkerställa att industrin kan anpassa sig till strukturella förändringar.

3. Det andra allmänna målet, som är separat från och kompletterar det första allmänna mål som anges i punkt 2, är att förbättra den inre marknadens funktion genom att fastställa en enhetlig rättslig unionsram för att öka unionens resiliens och försörjningstrygghet på området halvledarteknik.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *halvledare*:
 - a) ett material, inbegripet nya material, antingen ett ensamt grundämne eller en förening, vars elektriska ledningsförmåga kan modifieras, eller
 - b) en komponent som består av flera skikt av halvledande, isolerande och ledande material som definieras enligt ett förutbestämt mönster och som är avsedd att utföra väldefinierade elektroniska eller fotoniska funktioner eller bådadera.
2. *chip*: en elektronisk enhet som består av olika funktionella element på ett enda stycke halvledarmaterial, vanligtvis i form av minnes-, logisk krets-, processor- och optoelektronikenheter- samt analoga enheter.
3. *kvantchip*: en enhet som behandlar information i enskilda kvantsystem, med en varierande grad av komponentintegration på ett chip beroende på vilken kvantplattform som används, inklusive plattformar för kvantdatorteknik, kommunikation, avkänning eller mätteknik.

4. *processnod*: en särskild process för tillverkning av halvledare samt dess konstruktionsregler.
5. *leveranskedja för halvledare*: det system av verksamheter, organisationer, aktörer, teknik, information, resurser och tjänster som ingår i produktionen av halvledare, inbegripet råvaror och bearbetade varor, såsom gaser, tillverkningsutrustning, design, inklusive tillhörande programvaruutveckling, tillverkning, montering, testning och kapsling.
6. *värdekedja för halvledare*: all verksamhet som rör en halvledarprodukt från utformning till slutanvändning, inbegripet råvaror och bearbetade varor, såsom gaser, tillverkningsutrustning, forskning, utveckling och innovation, design, inklusive tillhörande programvaruutveckling, tillverkning, testning, montering och kapsling samt inbäddning och integration i slutprodukter, liksom slutbehandling, såsom återanvändning, demontering och materialåtervinning.
7. *pilotlinje*: ett experimentellt projekt eller en experimentell åtgärd som hanterar högre teknisk mognadsgrad från nivå 3 till 8 för att vidareutveckla den infrastruktur som krävs för att testa, demonstrera, validera och kalibrera en produkt eller ett system med modellantaganden.
8. *samordnare*: en rättslig enhet som är etablerad i unionen och som är medlem i ett europeiskt konsortium för chipinfrastruktur och som av samtliga medlemmar i konsortiet har utsetts till konsortiets huvudsakliga kontaktpunkt med kommissionen.

9. *små och medelstora företag*: små eller medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹.
10. *små midcap-bolag*: ett litet midcap-bolag enligt definitionen i artikel 2.20 i förordning (EU) 2021/695.
11. *första anläggning av sitt slag*: en ny eller en väsentligt uppgraderad anläggning för tillverkning av halvledare eller en anläggning för produktion av utrustning eller centrala komponenter till sådan utrustning som huvudsakligen används vid tillverkning av halvledare och som tillhandahåller innovation med avseende på tillverkningsprocessen eller slutprodukten som ännu inte i väsentlig utsträckning finns och som det inte finns något åtagande om att det ska byggas en i unionen, inbegripet innovation som rör förbättringar av datorkraften eller skydds-, säkerhets- eller tillförlitlighetsnivån, energi- och miljöprestandan, processnoden eller substratmaterialet eller av genomförandet av produktionsprocesser som leder till effektivitetsvinster eller förbättrar återvinningsbarheten eller minskar insatsvarorna.
12. *nästa generations chip*: chip som går längre än den senaste tekniken när det gäller att erbjuda betydande förbättringar av prestandan, datorkraften eller energieffektiviteten samt andra betydande energi- och miljövinster.

¹ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

13. *nästa generations halvledarteknik*: halvledarteknik som går längre än den senaste tekniken när det gäller att erbjuda betydande förbättringar av prestandan, datorkraften eller energieffektiviteten samt andra betydande energi- och miljövinster.
14. *avancerad halvledarteknik*: den senaste tekniken i fråga om innovation på områdena chip och halvledarteknik när projekten genomförs.
15. *tillverkning av halvledare*: alla skeden i produktionen och bearbetningen av halvledarplattor, inbegripet substratmaterial, frontend-tillverkning och backend-tillverkning, som krävs för att tillhandahålla en färdig halvledarprodukt.
16. *frontend-tillverkning*: hela bearbetningsprocessen för halvledarplattan (*wafer*).
17. *backend-tillverkning*: kapsling, montering och testning av halvledarprodukten.
18. *användare av halvledare*: företag som tillverkar produkter i vilka halvledare ingår.
19. *centrala marknadsaktörer*: företag inom unionens leveranskedja för halvledare vars tillförlitliga funktion är avgörande för utbudet av halvledare.

20. *kritisk sektor*: en sektor som avses i bilaga IV.
21. *krisnödvändig produkt*: halvledare, halvfabrikat och råvaror och bearbetade varor som antingen används direkt i kritiska sektorer eller används för att tillverka utrustning som används i kritiska sektorer och som behövs för att tillverka halvledare eller halvfabrikat, som påverkas av en halvledarkris och som är relevanta när det gäller att säkerställa en kritisk sektors avgörande funktioner.
22. *produktionsförmåga*: en anläggnings förmåga att tillverka vissa typer av produkter.
23. *produktionskapacitet*: den maximala potentiella produktionen från en anläggning för tillverkning av halvledare.
24. *företagshemlighet*: en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2016/943.

Kapitel II

Initiativet chip för Europa

Artikel 3

Inrättande av initiativet

1. Initiativet inrättas härmed för löptiden för den fleråriga budgetramen 2021–2027, inrättad genom rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093¹.
2. Initiativet ska stödjas genom finansiering från Horisont Europa-programmet och programmet för ett digitalt Europa, i synnerhet specifikt mål 6 i programmet för ett digitalt Europa, med ett vägledande belopp på högst 1,725 miljarder EUR respektive 1,575 miljarder EUR. Denna finansiering ska genomföras i enlighet med förordningarna (EU) 2021/694 och (EU) 2021/695.

¹ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

Artikel 4
Initiativets mål

1. Initiativets allmänna mål är att uppnå storskalig teknisk kapacitetsuppbyggnad och stödja tillhörande forskning och innovation i hela unionens värdekedja för halvledare i syfte att möjliggöra utveckling och införande av avancerad halvledarteknik, nästa generations halvledarteknik och avancerad kvantteknik samt innovation av etablerad teknik, vilket kommer att stärka förmågan inom avancerad design, systemintegration och chipproduktion i unionen, och därmed stärka unionens konkurrenskraft. Det ska även bidra till att uppnå den gröna och digitala omställningen, särskilt genom att minska de elektroniska systemens klimatpåverkan, förbättra hållbarheten hos nästa generations chip och stärka processerna för den cirkulära ekonomin, bidra till arbetstillfällen av hög kvalitet inom halvledarekosystemet och hantera med principer om inbyggd säkerhet som erbjuder ett försvar mot cybersäkerhetsshot.

2. Initiativet ska ha följande fem operativa mål:
 - a) Operativt mål 1: Bygga upp avancerad designkapacitet för integrerad halvledarteknik.

 - b) Operativt mål 2: Förbättra befintliga pilotlinjer och utveckla nya avancerade pilotlinjer i hela unionen för att möjliggöra utveckling och spridning av avancerad halvledarteknik och nästa generations halvledarteknik.

- c) Operativt mål 3: Bygga upp avancerad teknik och teknisk kapacitet för att påskynda den innovativa utvecklingen av banbrytande kvantchip och tillhörande halvledarteknik.
 - d) Operativt mål 4: Inrätta ett nätverk av kompetenscentrum i hela unionen genom att förbättra befintliga, eller skapa nya, anläggningar.
 - e) Operativt mål 5: Bedriva verksamhet, som ska beskrivas gemensamt som verksamhet inom ramen för *chipfonden*, för att underlätta tillgången till lånefinansiering och finansiering genom eget kapital, bland annat genom att tillhandahålla tydlig vägledning, särskilt för uppstartsföretag, expanderande företag, små och medelstora företag samt små midcap-bolag i värdekedjan för halvledare, genom ett blandfinansieringsinstrument inom InvestEU-fonden och via Europeiska innovationsrådet.
3. Initiativets operativa mål kan inbegripa kapacitetsuppbyggnad och tillhörande forskning och innovation. All kapacitetsuppbyggnad ska finansieras genom programmet för ett digitalt Europa, och tillhörande forskning och innovation ska finansieras genom Horisont Europa-programmet.

Artikel 5
Initiativets innehåll

Initiativet ska

- a) inom ramen för operativt mål 1
 - i) bygga upp och upprätthålla en plattform för virtuell design som är tillgänglig i hela unionen och som integrerar befintliga och nya designanläggningar med utökade bibliotek och designverktyg (EDA),
 - ii) öka designförmågan genom att främja innovativ utveckling, såsom processorarkitekturer med öppen källkod och andra innovativa arkitekturer, chiplets, programmerbara chip, nya typer av minnen, processorer, acceleratorer eller lågenergichip, som är tillverkade i enlighet med principerna om inbyggd säkerhet,
 - iii) utvidga halvledarekosystemet genom att integrera vertikala marknadssektorer såsom hälso- och sjukvård, mobilitet, energi, telekommunikation, säkerhet, försvar och rymden, och därigenom bidra till unionens gröna, digitala och innovationsrelaterade agendor,

- b) inom ramen för operativt mål 2
 - i) stärka förmågan i nästa generations teknik och tillverkningsutrustning för chipproduktion, genom att integrera forsknings- och innovationsverksamhet och förbereda utvecklingen av framtida processnoder, såsom noder i teknisk framkant, teknik för Fully Depleted Silicon on Insulator, nya halvledarmaterial eller integrering av heterogena system och avancerad modulmontering och kapsling för stora, medelstora eller små volymer,
 - ii) stödja innovation i stor skala genom tillgång till nya eller befintliga pilotlinjer för experiment, testning, processtyrning, de slutliga enheternas tillförlitlighet och validering av nya designkoncept som integrerar nyckelfunktioner,
 - iii) ge stöd till integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning genom att ge dem förmånstillträde till de nya pilotlinjerna och samtidigt säkerställa tillgång på rättvisa villkor till de nya pilotlinjerna för ett brett spektrum av användare i unionens halvledarekosystem,

- c) inom ramen för operativt mål 3
 - i) utveckla innovativa designbibliotek för kvantchip,
 - ii) stödja utvecklingen av nya eller befintliga pilotlinjer, renrum och anläggningar för prototypframställning och produktion av kvantchip för integrering av kvantkretsar och kontrollelektronik,

- iii) utveckla anläggningar för att testa och validera avancerade kvantchip som produceras inom ramen för pilotlinjer i syfte att förbättra kommunikationen om innovationsfrågor mellan konstruktörer, tillverkare och användare av kvantkomponenter,
- d) inom ramen för operativt mål 4
- i) stärka kapaciteten och erbjuda ett brett spektrum av sakkunskap till berörda parter, inbegripet uppstartsföretag och små och medelstora företag som är slutanvändare, för att underlätta tillgången till och en effektiv användning av den kapacitet och de faciliteter som avses i denna artikel,
 - ii) hantera kunskaps- och färdighetsbristen och kunskaps- och färdighetsglappet genom att locka till sig, mobilisera och behålla nya talanger inom forskning, design och produktion samt stödja framväxten av en arbetskraft med lämplig kompetens i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik till postdoktorandnivå för att stärka halvledarekosystemet, bland annat genom att erbjuda lämpliga utbildningsmöjligheter för studenter, till exempel program för varvad utbildning och studievägledning, utöver omskolning och kompetenshöjning av arbetstagare,
- e) inom ramen för operativt mål 5
- i) förbättra hävstångseffekten i unionens budgetutgifter och uppnå en högre multiplikatoreffekt när det gäller att attrahera finansiering från den privata sektorn,

- ii) tillhandahålla stöd till företag som har svårt att få tillgång till finansiering och tillgodose behovet av att stärka den ekonomiska resiliensen i hela unionen och medlemsstaterna,
- iii) påskynda och förbättra tillgången till investeringar på området för chipdesign samt teknik för tillverkning och integration av halvledare och mobilisera finansiering från både den offentliga och den privata sektorn, samtidigt som försörjningstryggheten och resiliensen i halvledarekosystemet ökas för hela värdekedjan för halvledare.

Artikel 6

Synergier med unionsprogram

Initiativet ska genomföras i syfte att uppnå synergier med unionsprogram i enlighet med bilaga III. Kommissionen ska säkerställa att uppnåendet av målen inte försvåras när man utnyttjar att initiativet till sin karaktär kompletterar unionsprogrammen.

Artikel 7

Europeiskt konsortium för chipinfrastruktur

1. För att genomföra de åtgärder som finansieras inom ramen för initiativet får en rättslig enhet i form av ett europeiskt konsortium för chipinfrastruktur (*konsortiet*) inrättas i enlighet med denna artikel. Mer än ett konsortium får inrättas.

2. Ett konsortium ska

- a) vara en juridisk person från och med den dag då kommissionens genomförandeakt som avses i punkt 5 träder i kraft,
- b) i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns rättsliga enheter enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt och särskilt ha kapacitet att förvärva, äga och avyttra fast och lös egendom och immateriella rättigheter, ingå avtal samt föra talan inför domstolar,
- c) ha ett stadgeenligt säte, vilket ska vara beläget på en medlemsstats territorium,
- d) vara inrättat av minst tre medlemmar (grundande medlemmar), nämligen medlemsstater eller offentliga eller privata rättsliga enheter från minst tre medlemsstater, eller en kombination av dessa, med syftet att uppnå en bred representation från hela unionen,
- e) säkerställa att andra medlemsstater, efter antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 5 om inrättande av konsortiet, kan ansluta sig som medlemmar när som helst, att andra offentliga eller privata rättsliga enheter kan ansluta sig som medlemmar när som helst på rättvisa och rimliga villkor som anges i konsortiets stadgar och att medlemsstater som inte tillhandahåller ett ekonomiskt eller ett icke-ekonomiskt bidrag får ansluta sig till konsortiet som observatörer utan rösträtt genom att underrätta konsortiet.
- f) utse en samordnare.

3. Samordnaren för ett potentiellt konsortium ska, på samtliga grundande medlemmars vägnar, lämna in en skriftlig ansökan till kommissionen. Den ansökan ska innehålla följande:
- a) En begäran till kommissionen om att inrätta ett konsortium inklusive en förteckning över de grundande medlemmar som ingår i konsortiet.
 - b) En beskrivning av de huvudsakliga uppgifter, verksamheter och nödvändiga resurser som krävs för att slutföra de åtgärder som beskrivs i ansökan.
 - c) Utkastet till konsortiets stadgar, som minst ska innehålla följande:
 - i) varaktigheten och förfarandet för upplösning i enlighet med artikel 10,
 - ii) bestämmelser om ansvar i enlighet med artikel 8,
 - iii) konsortiets stadgeenliga säte och namn,
 - iv) omfattningen av konsortiets uppgifter och verksamhet,
 - v) medlemskap, inbegripet villkoren och förfarandet för ändringar i medlemskapet,
 - vi) budget, inbegripet arrangemangen för ekonomiska bidrag och bidrag in natura från medlemmarna,

- vii) äganderätt till resultaten,
- viii) styrning, inbegripet beslutsprocess och särskild roll,
- ix) i tillämpliga fall, rösträtt.

- d) En förklaring från värdmedlemsstaten om huruvida den erkänner konsortiet som ett internationellt organ i den mening som avses i artiklarna 143.1 g och 151.1 b i direktiv 2006/112/EG och som en internationell organisation i den mening som avses i artikel 11.1 b i direktiv (EU) 2020/262, från och med dagen för dess inrättande, med förbehåll för begränsningar och villkor för undantagen enligt dessa bestämmelser vilka ska anges i ett avtal mellan konsortiets medlemmar.
- e) En beskrivning med närmare uppgifter om hur de åtgärder som vidtas av konsortiet ska bidra till de relevanta mål som fastställs i artikel 4, inbegripet en översikt över de förväntade effekterna av potentiell offentlig finansiering.
- f) En förklaring att konsortiet ska bedriva sin verksamhet i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning avseende dess finansiella ansvar.

4. Kommissionen ska bedöma ansökningarna på grundval av samtliga följande kriterier:

- a) Lämplig kompetens, know-how och förmåga vad gäller halvledare hos konsortiets föreslagna grundande medlemmar.
- b) Lämplig förvaltningskapacitet och personal samt lämpliga resurser som krävs för att konsortiet ska kunna fullgöra sitt stadgenliga syfte.

- c) Operativa och rättsliga resurser för att tillämpa de administrativa, avtalsmässiga och finansiella förvaltningsregler som fastställts på unionsnivå.
 - d) Lämplig ekonomisk bärkraft motsvarande nivån på de unionsmedel som konsortiet kommer att anmodas att förvalta och som vid behov ska påvisas genom bokföringsunderlag och bankkontoutdrag.
 - e) De bidrag från konsortiets medlemmar som skulle ställas till konsortiets förfogande, och därmed sammanhängande arrangemang.
 - f) Hur öppet konsortiet är för nya medlemmar.
 - g) Konsortiets förmåga att säkerställa att behoven inom unionens värdekedja för halvledare tillgodoses, inbegripet inom uppstarts företag och små och medelstora företag.
 - h) Bidraget till de relevanta mål som fastställs i artikel 4 för den åtgärd som man föreslår ska genomföras, särskilt dess bidrag till att säkerställa den långsiktiga konkurrenskraften inom unionens halvledarsektor.
5. Kommissionen ska anta en genomförandeakt på grundval av de kriterier som anges i punkt 4 för att antingen erkänna sökanden som ett konsortium eller avslå ansökan. Kommissionen ska underrätta de grundande medlemmarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.
6. Genomförandeakten om inrättande av det konsortiet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Ändringar av konsortiets stadgar ska vara förenliga med och bidra till denna förordnings mål. Konsortiet ska anmäla sådana ändringar till kommissionen inom tio dagar från det att de har antagits. Anmälningarna ska omfatta följande:

- a) Texten till den föreslagna eller, i förekommande fall, antagna ändringen, inbegripet det datum då de träder i kraft.
- b) Den ändrade konsoliderade versionen av konsortiets stadgar.

Kommissionen får göra invändningar mot en sådan ändring inom 60 dagar från överlämnandet, med angivande av skäl till varför ändringen inte uppfyller kraven i denna förordning.

Ändringen får verkan efter det att den period för invändningar som avses i andra stycket har löpt ut, efter det att kommissionen har avstått från sin rätt att invända, eller efter det att kommissionen har återkallat sin invändning.

8. Ett konsortium ska sammanställa en årlig verksamhetsrapport som innehåller en teknisk beskrivning av dess verksamhet och en finansiell rapport. Den årliga verksamhetsrapporten ska innehålla en bedömning av miljökonsekvenserna och de sociala konsekvenserna av de åtgärder som finansieras, och ska översändas till kommissionen samt offentliggöras. Kommissionen får lämna rekommendationer om de frågor som omfattas av den årliga verksamhetsrapporten. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål översända konsortiets årliga verksamhetsrapport till Europaparlamentet och till europeiska nämnden för halvledare.

9. Om en medlemsstat anser att konsortiet har nekat att ta in en ny medlem i konsortiet utan att tillräckligt motivera ett sådan avslag på grundval av de rättvisa och rimliga villkor som anges i stadgarna, får den medlemsstaten hänskjuta ärendet till de offentliga deltagarnas råd för det gemensamma företaget för halvledare. De offentliga deltagarnas råd för det gemensamma företaget för halvledare ska vid behov rekommendera att konsortiet vidtar avhjälpande åtgärder, som att ändra stadgarna, i enlighet med artikel 137 f i förordning (EU) 2021/2085.

Artikel 8

Konsortiets ansvar

1. Ett konsortium ska ansvara för sina skulder.
2. Medlemmarnas ekonomiska ansvar för konsortiets skulder ska begränsas till deras respektive bidrag till konsortiet. Medlemmarna får i konsortiets stadgar ange att de åtar sig ett fast ansvar utöver sitt respektive bidrag eller ett obegränsat ansvar.
3. Unionen ska inte ansvara för konsortiets skulder.

Artikel 9

Tillämplig rätt och behörig domstol för konsortiet

1. Inrättande av ett konsortium och dess funktionssätt ska styras av
 - a) unionsrätten, särskilt denna förordning,
 - b) nationell rätt i den medlemsstat där konsortiet har sitt stadgeenliga säte när det gäller frågor som inte, eller endast delvis, regleras av unionsrätten,
 - c) konsortiets stadgar och deras genomförandebestämmelser.
2. Utan att det påverkar de fall där Europeiska unionens domstol (domstolen) har behörighet enligt fördragen, ska nationell rätt i den medlemsstat där konsortiet har sitt stadgeenliga säte fastställa vilken domstol som är behörig att avgöra tvister mellan medlemmarna i förhållande till konsortiet, mellan medlemmarna och konsortiet och mellan konsortiet och tredje parter.

Artikel 10

Upplösning av konsortiet

1. Ett konsortiums stadgar ska fastställa det förfarande som ska tillämpas vid upplösning av det konsortiet efter ett beslut av dess medlemmar.
2. Om ett konsortium inte kan betala sina skulder ska insolvensbestämmelserna i den medlemsstat där konsortiet har sitt stadgeenliga säte tillämpas.

Artikel 11

Europeiskt nätverk av kompetenscentrum för halvledare

1. För genomförandet av initiativets operativa mål 4 ska ett europeiskt nätverk av kompetenscentrum för halvledare, systemintegration och design (*nätverket*) inrättas. Nätverket ska bestå av de kompetenscentrum som valts ut av det gemensamma företaget för halvledare i enlighet med punkt 3.
2. Kompetenscentrumen ska utföra alla eller vissa av följande verksamheter för och i nära samarbete med unionens näringsliv, särskilt små och medelstora företag och midcap-bolag, forsknings- och teknikorganisationer, universitet och offentlig sektor samt andra berörda parter i värdekedjan för halvledare:
 - a) Ge tillgång till designtjänster och designverktyg inom ramen för initiativets operativa mål 1 samt till de pilotlinjer som stöds inom ramen för initiativets operativa mål 2.
 - b) Öka aktörernas kännedom om och förse dem med den know-how, sakkunskap och färdigheter som de behöver för att kunna påskynda utvecklingen av ny halvledarteknik, tillverkningen av halvledare, utrustning, designalternativ och systemkoncept och integreringen av ny halvledarteknik genom att använda nätverkets infrastruktur och andra tillgängliga resurser effektivt.

- c) Öka medvetenheten om och tillhandahålla, eller säkerställa tillgång till, sakkunskap, know-how och tjänster, däribland systemdesign med hög mognadsgrad, nya och befintliga pilotlinjer och nödvändiga stödåtgärder för att bygga upp färdigheter och kompetens som stöds av initiativet.
 - d) Underlätta överföring av sakkunskap och know-how mellan medlemsstater och regioner, för att uppmuntra utbyte av färdigheter, kunskap och god praxis och främja gemensamma program.
 - e) Utveckla och förvalta särskilda utbildningsåtgärder på området halvledarteknik och deras tillämpningar för att stödja utvecklingen av begåvningsreserven genom utbildning och omskolning samt för att öka antalet studenter och höja kvaliteten på utbildningen inom relevanta studieområden upp till doktorandnivå vid skolor och universitet i unionen genom att underlätta kontakter mellan studenter och halvledarföretag i hela unionen, och därvid särskilt uppmärksamma kvinnors deltagande.
3. Medlemsstaterna ska utse kandidatkompetenscentrum i enlighet med sina nationella förfaranden samt administrativa och institutionella strukturer genom ett öppet och konkurrensbaserat förfarande.

Arbetsprogrammet för det gemensamma företaget för halvledare ska fastställa förfarandet för inrättande av kompetenscentrum, inbegripet urvalskriterierna samt ytterligare information om genomförandet av de uppgifter och funktioner som avses i denna artikel.

Det gemensamma företaget för halvledare ska välja ut de kompetenscentrum som ska ingå i nätverket.

Medlemsstaterna och kommissionen ska maximera synergier med befintliga kompetenscentrum som inrättats inom ramen för andra unionsinitiativ, såsom de europeiska digitala innovationsknutpunkterna.

4. Kompetenscentrumen ska ha betydande övergripande frihet att själv fastställa sin organisation, sin sammansättning och sina arbetsmetoder. Kompetenscentrumens organisation, sammansättning och arbetsmetoder ska vara förenliga med och bidra till denna förordnings och initiativets mål.

Artikel 12

Genomförande

1. Initiativets operativa mål 1–4 ska anförtros det gemensamma företaget för halvledare och genomföras med hjälp av åtgärder som anges i arbetsprogrammet för det gemensamma företaget för halvledare.
2. I syfte att återspegla tekniska förändringar och marknadsutveckling ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 med avseende på att ändra bilaga I vad gäller de åtgärder som fastställs där, på ett sätt som är förenligt med initiativets mål som fastställs i artikel 4.

3. I syfte att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv utvärdering av initiativet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 med avseende på att ändra bilaga II vad gäller de mätbara indikatorerna för att övervaka genomförandet och för att rapportera om initiativets framsteg med att uppnå dess mål som fastställs i artikel 4.
4. I syfte att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning och utvärdering av initiativet ska den årliga verksamhetsrapporten för det gemensamma företaget för halvledare innehålla information om frågor som rör initiativets operativa mål 1–4, på grundval av de mätbara indikatorer som anges i bilaga II.
5. Kommissionen ska regelbundet informera europeiska nämnden för halvledare om de framsteg som har gjorts i genomförandet av initiativets operativa mål 5.

Kapitel III

Försörjningstrygghet och resiliens

Artikel 13

Integrerade produktionsanläggningar

1. Integrerade produktionsanläggningar ska vara första anläggningar av sitt slag för tillverkning inbegripet, när så är relevant, design av halvledare eller för produktion av utrustning eller centrala komponenter till sådan utrustning som huvudsakligen används vid tillverkning av halvledare i unionen, som kan integrera andra steg i leveranskedjan och som bidrar till försörjningstryggheten och resiliensen i unionens halvledarekosystem och dessutom kan bidra till säkerheten i de globala leveranskedjorna för halvledare.
2. När en ansökan lämnas in i enlighet med artikel 15.1, krävs att en integrerad produktionsanläggning anses vara en första anläggning av sitt slag.
3. En integrerad produktionsanläggning ska uppfylla följande krav:
 - a) Inrättandet har en tydlig positiv inverkan på värdekedjan för halvledare i unionen, med spridningseffekter utöver det berörda företaget eller den berörda medlemsstaten, på medellång till lång sikt, i syfte att säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i halvledarekosystemet, inbegripet tillväxten hos uppstartsföretag och små och medelstora företag, och bidra till unionens gröna och digitala omställning.

- b) Den försäkrar att den inte omfattas av extraterritoriell tillämpning av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åläggs av tredjeländer på ett sätt som kan undergräva företagets förmåga att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 26.1 och åtar sig att informera kommissionen när en sådan skyldighet uppstår.
 - c) Den investerar i fortsatt innovation i unionen i syfte att uppnå konkreta framsteg i halvledarteknik eller förbereda nästa generations teknik.
 - d) Den stöder tillförseln av arbetskraft i unionen genom att utveckla och genomföra praktik och kompetensutveckling och genom att öka reserven av kvalificerad och kompetent arbetskraft.
4. Vid investering i fortsatt innovation i enlighet med punkt 3 c i denna artikel ska integrerade produktionsanläggningar ha förmånstillträde till pilotlinjer som inrättas i enlighet med artikel 5 b. Ett sådant förmånstillträde ska varken utesluta eller hindra faktiskt tillträde på rättvisa villkor till pilotlinjerna för andra intresserade företag, särskilt uppstarts företag och små och medelstora företag.

Artikel 14

EU-anläggningar för uppdragstillverkning

1. Med EU-anläggningar för uppdragstillverkning avses första anläggningar av sitt slag i unionen för tillverkning av halvledare, som erbjuder produktionskapacitet till icke-anknutna företag och därigenom bidrar till försörjningstryggheten för den inre marknaden och resiliensen i unionens halvledarekosystem och dessutom kan bidra till säkerheten i de globala leveranskedjorna för halvledare.

2. När en ansökan lämnas in i enlighet med artikel 15.1, krävs att en EU-anläggning för uppdragstillverkning anses vara en första anläggning av sitt slag.
3. En EU-anläggning för uppdragstillverkning ska uppfylla följande krav:
 - a) Inrättandet har en tydlig positiv inverkan på värdekedjan för halvledare i unionen, med spridningseffekter utöver det berörda företaget eller den berörda medlemsstaten, på medellång till lång sikt, i syfte att säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i halvledarekosystemet, inbegripet tillväxten hos uppstarts företag och små och medelstora företag, och bidra till unionens gröna och digitala omställning, med beaktande särskilt av den mån i vilken den erbjuder frontend-produktionskapacitet, backend-produktionskapacitet eller bådadera, vilket inte är relaterat till anläggningen, om det finns tillräcklig efterfrågan.
 - b) Den försäkrar att den inte omfattas av extraterritoriell tillämpning av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åläggs av tredjeländer på ett sätt som kan undergräva företagets förmåga att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 26.1 och åtar sig att informera kommissionen när en sådan skyldighet uppstår.
 - c) Den investerar i fortsatt innovation i unionen i syfte att uppnå konkreta framsteg i halvledarteknik eller förbereda nästa generations teknik.
 - d) Den stöder tillförseln av arbetskraft i unionen genom att utveckla och genomföra praktik och kompetensutveckling och genom att öka reserven av kvalificerad och kompetent arbetskraft.

4. När en EU-anläggning för uppdragstillverkning erbjuder produktionskapacitet till företag som inte är knutna till anläggningens operatör ska den inrätta och upprätthålla lämplig och effektiv funktionell åtskillnad mellan design- och tillverkningsprocesserna i syfte att säkerställa skydd av den information som inhämtas i varje steg.
5. Vid investering i fortsatt innovation i enlighet med punkt 2 c i denna artikel ska EU-anläggningen för uppdragstillverkning ha förmånstillträde till pilotlinjer som inrättas i enlighet med artikel 5 b. Ett sådant förmånstillträde ska varken utesluta eller hindra faktiskt tillträde på rättvisa villkor till pilotlinjerna för andra intresserade företag, särskilt uppstartsföretag och små och medelstora företag.

Artikel 15

Ansökan om status som integrerad produktionsanläggning eller EU-anläggning för uppdragstillverkning

1. Ett företag eller ett företagskonsortium får lämna in en ansökan till kommissionen om att ett projekt ska beviljas status som integrerad produktionsanläggning eller EU-anläggning för uppdragstillverkning.
2. Kommissionen ska, med beaktande av synpunkterna från europeiska nämnden för halvledare, bedöma ansökan genom ett rättvist och öppet förfarande på grundval av följande:
 - a) Överensstämmelse med kriterierna i artikel 13.2 eller 14.2 och en utfästelse om att uppfylla kraven i artikel 13.3 respektive 14.3.

- b) En affärsplan med en utvärdering av projektets ekonomiska och tekniska bärkraft, med beaktande av hela dess livslängd, inklusive uppgifter om eventuellt planerat offentligt stöd.
- c) Den sökandes styrkta erfarenhet av installation och drift av liknande anläggningar.
- d) Tillhandahållande av lämplig handling som styrker beredskapen, hos den eller de medlemsstater där sökanden avser att inrätta sin anläggning, att stödja inrättandet av en sådan anläggning.
- e) Förekomsten av lämpliga strategier, inbegripet tekniska skyddsåtgärder och genomförandeåtgärder, som syftar till att säkerställa skyddet av icke-röjd information och immateriella rättigheter, särskilt för att förhindra obehörigt röjande av företagshemligheter eller läckage av känslig ny teknik.

Kommissionen ska tillhandahålla tydlig vägledning om den information som krävs och dess relevanta format.

3. Kommissionen ska behandla ansökningar, anta sina beslut och underrätta sökandena inom sex månader från mottagandet av en fullständig ansökan. Om kommissionen anser att informationen i ansökan är ofullständig ska den ge sökanden möjlighet att lämna in de ytterligare uppgifter som krävs för att utan onödigt dröjsmål komplettera ansökan. Kommissionens beslut ska fastställa statusens varaktighet på grundval av projektets förväntade livslängd.

4. Kommissionen ska övervaka framstegen med inrättandet och driften av de integrerade produktionsanläggningarna och EU-anläggningarna för uppdragstillverkning, och ska regelbundet underrätta europeiska nämnden för halvledare om detta.
5. Anläggningens operatör får begära att kommissionen ser över statusens varaktighet eller ändrar genomförandeplanerna vad gäller överensstämmelsen med kriterierna enligt artikel 13.3 respektive artikel 14.3 om den anser att en sådan översyn är vederbörligen motiverad på grund av oförutsedda yttre omständigheter. På grundval av en sådan översyn får kommissionen revidera varaktigheten för den status som beviljats i enlighet med punkt 3 i den här artikeln eller godta ändringen av genomförandeplanerna.
6. Om kommissionen anser att en anläggning inte längre uppfyller kraven i artikel 13.3 eller 14.3 ska den ge operatören för den integrerade produktionsanläggningen eller EU-anläggningen för uppdragstillverkning möjlighet att lämna kommentarer och föreslå lämpliga åtgärder.

7. Kommissionen får upphäva ett beslut om erkännande av status som integrerad produktionsanläggning eller EU-anläggning för uppdragstillverkning om erkännandet grundade sig på en ansökan innehållande felaktiga uppgifter eller om anläggningen, trots att den genomfört förfarandet i punkt 5 i denna artikel, inte uppfyller kraven i artikel 13.3 eller 14.3. Innan ett sådant beslut fattas ska kommissionen samråda med europeiska nämnden för halvledare efter att ha informerat nämnden om skälen till ett förslaget upphävande. Alla beslut om återkallande av status som integrerad produktionsanläggning eller EU-anläggning för uppdragstillverkning ska vara vederbörligen motiverade och omfattas av operatörens rätt att överklaga.

8. Anläggningar vars status som integrerade produktionsanläggningar eller EU-anläggningar för uppdragstillverkning har upphävts enligt punkt 7 i den här artikeln ska förlora alla rättigheter som är kopplade till erkännandet av denna status och som följer av denna förordning. Sådana anläggningar ska dock fortsätta att omfattas av skyldigheten i artikel 26.1 under en period som motsvarar den som ursprungligen planerades när statusen beviljades i enlighet med punkt 3 i den här artikeln eller, om statusen har setts över, den tillämpliga varaktigheten i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 16

Allmänintresse och offentligt stöd

1. Integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning ska anses bidra till försörjningstryggheten för halvledare och resiliensen i unionens halvledarekosystem och därför vara av allmänintresse.
2. För att uppnå försörjningstrygghet och resiliens i unionens halvledarekosystem får medlemsstaterna, utan att det påverkar artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, tillämpa stödåtgärder och tillhandahålla administrativt stöd till integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning i enlighet med artikel 18.

Artikel 17

Designkompetenscentrum

1. Kommissionen får tilldela designkompetenscentrum utmärkelsen ”designkompetenscentrum”, om de är etablerade i unionen och avsevärt stärker unionens förmåga när det gäller innovativ chipdesign genom sina tjänsteerbjudanden eller genom utveckling, främjande och förstärkning av designfärdigheter och designförmåga.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet för ansökningar, kraven och villkoren för beviljande, övervakning och återkallande av den utmärkelse som avses i punkt 1 den här artikeln.
3. Designkompetenscentrum ska anses vara av allmänintresse och därigenom bidra till resiliensen i unionens halvledarekosystem. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget får medlemsstaterna tillämpa stödåtgärder för designkompetenscentrum, särskilt om dessa designkompetenscentrum är små och medelstora företag.

Artikel 18

Påskyndande av tillståndsförfaranden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa ansökningar som rör planering, uppförande och drift av integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning behandlas effektivt, transparent och inom lämpliga tidsramar. Därför ska alla berörda nationella myndigheter säkerställa att dessa ansökningar behandlas så snabbt som det är rättsligt möjligt, på ett sätt som fullt ut respekterar nationell rätt och förfaranden.
2. Integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning ska tillerkännas största möjliga nationella betydelse, om en sådan status förekommer i nationell rätt, och behandlas därefter i processerna för tillståndsgivning. Denna punkt ska endast tillämpas om en sådan status av största möjliga nationella betydelse förekommer i nationell rätt och medför inte en skyldighet för medlemsstaterna att införa en sådan status.

3. Försörjningstryggheten för halvledare och resiliensen i halvledarekosystemet får betraktas som en tvingande orsak som har ett väsentligt allmänintresse i den mening som avses i artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG och ett allmänintresse av större vikt i den mening som avses i artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG. Därför kan planering, uppförande och drift av integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning anses vara av väsentligt allmänintresse, under förutsättning att de övriga villkor som anges i dessa bestämmelser är uppfyllda. Denna punkt påverkar inte tillämpligheten eller genomförandet av annan unionsrätt på miljöområdet.
4. För varje integrerad produktionsanläggning och EU-anläggning för uppdragstillverkning får varje berörd medlemsstat utse en myndighet med ansvar för att underlätta och samordna administrativa ansökningar som är kopplade till planering, uppförande och drift.

Varje utsedd myndighet får utse en samordnare som ska fungera som gemensam kontaktpunkt för den integrerade produktionsanläggningen eller EU-anläggningen för uppdragstillverkning.

Om inrättandet av en integrerad produktionsanläggning eller en EU-anläggning för uppdragstillverkning kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater, får den relevanta utsedda myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att samarbetet och samordningen dem emellan ska kunna ske effektivt och ändamålsenligt.

Kapitel IV

Övervakning och krishantering

AVSNITT 1

ÖVERVAKNING

Artikel 19

Strategisk kartläggning av unionens halvledarsektor

1. Kommissionen ska genomföra en strategisk kartläggning av unionens halvledarsektor i samarbete med europeiska nämnden för halvledare. Den strategiska kartläggningen ska ge en analys av unionens styrkor och svagheter inom den globala halvledarsektorn och identifiera faktorer såsom
 - a) viktiga produkter och kritisk infrastruktur på den inre marknaden som är beroende av tillhandahållandet av halvledare,
 - b) de viktigaste användarindustrierna i unionen och deras nuvarande och förväntade behov och beroendeförhållanden, inbegripet en analys av eventuella risker för försörjningstryggheten som också är kopplade till otillräckliga investeringar,

- c) viktiga segment i unionens leveranskedja för halvledare, inbegripet design, programvara för design, material, tillverkningsutrustning, tillverkning av halvledare och utkontrakterad backend,
 - d) de tekniska egenskaperna, beroendet av tredjelandsteknik och utländska leverantörer samt flaskhalsar i unionens halvledarsektor, inbegripet tillgången till insatsvaror,
 - e) nuvarande och förväntade behov av färdigheter och faktisk tillgång till kvalificerad arbetskraft inom halvledarsektorn,
 - f) i förekommande fall de potentiella effekterna av de krisåtgärder som avses i artiklarna 25, 26 och 27 på halvledarsektorn.
2. Kommissionen ska regelbundet informera europeiska nämnden för halvledare om de samlade resultaten av den strategiska kartläggningen.
3. Kommissionen ska, på grundval av resultatet av den strategiska kartläggning som genomförts i enlighet med punkt 1 och efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, utarbeta en förteckning över indikatorer för tidig varning. Efter att ha hört europeiska nämnden för halvledare ska kommissionen regelbundet, dock minst vartannat år, se över förteckningen över indikatorer för tidig varning.

4. Efter samråd med europeiska nämnden för halvledare ska kommissionen utarbeta en ram och en metod för en strategisk kartläggning av halvledarsektorn. Kommissionen ska vid behov uppdatera ramen och metoden.
5. Den strategiska kartläggningen ska bland annat baseras på offentligt och kommersiellt tillgängliga uppgifter och relevant icke-konfidentiell information från företag, resultatet av liknande analyser, inbegripet inom ramen för unionsrätten om råvaror och förnybar energi, samt de utvärderingar som gjorts i enlighet med artikel 40.1. I fall där detta inte är tillräckligt för att utveckla den strategiska kartläggningen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln får kommissionen utfärda frivilliga begäranden om information till aktörer i värdekedjan för halvledare i unionen, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare. Vid sådana begäranden om information ska kommissionen använda standardiserade och säkra metoder för insamling och behandling av information enligt artikel 32.4.
6. All information som inhämtas enligt den här artikeln ska behandlas i enlighet med de skyldigheter avseende konfidentialitet som anges i artikel 32.
7. Kommissionen ska efter samråd med europeiska nämnden för halvledare anta vägledning för tillhandahållandet av information i enlighet med punkt 5. Kommissionen ska vid behov uppdatera denna vägledning.

Artikel 20

Övervakning och förutseende

1. Kommissionen ska i samråd med europeiska nämnden för halvledare regelbundet övervaka värdekedjan för halvledare i syfte att identifiera faktorer som kan störa, äventyra eller negativt påverka försörjningen av eller handeln med halvledare i unionen. Vid tillämpning av denna förordning ska övervakningen bestå av följande verksamhet:
 - a) Övervakning av indikatorer för tidig varning som fastställs enligt artikel 19.
 - b) Medlemsstaternas övervakning av integriteten hos den verksamhet som bedrivs av centrala marknadsaktörer som identifierats i enlighet med artikel 21 och medlemsstaternas rapportering om viktiga händelser som kan hindra verksamhetens normala utförande.
 - c) Identifiering av bästa praxis för förebyggande riskreducering och ökad transparens i värdekedjan för halvledare.

Efter samråd med europeiska nämnden för halvledare ska kommissionen fastställa övervakningsfrekvensen på grundval av halvledarsektorns behov.

Kommissionen ska samordna verksamheten för övervakning av halvledarsektorn på grundval av information som samlats in enligt artikel 19 eller från andra källor, såsom internationella partner.

2. Kommissionen ska ägna särskild uppmärksamhet åt små och medelstora företag för att minimera den administrativa bördan till följd av informationsinsamlingen.
3. Kommissionen ska uppmana viktiga marknadsaktörer, en representativ grupp av användare av halvledare från de kritiska sektorerna, representativa organisationer inom värdekedjan för halvledare och andra berörda parter att på frivillig grund lämna information i syfte att utföra övervakningsverksamhet i enlighet med punkt 1 första stycket a.
4. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket b får medlemsstaterna begära information på frivillig grund från viktiga marknadsaktörer när så är nödvändigt och proportionellt.
5. Vid tillämpning av punkt 3 ska de nationella behöriga myndigheterna upprätta och föra en kontaktlista över alla relevanta företag som är verksamma längs den leveranskedja för halvledare som är etablerad på deras territorium. Den listan ska överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska fastställa ett standardiserat format för kontaktlistan i syfte att säkerställa interoperabilitet.
6. All information som inhämtas enligt denna artikel ska hanteras i enlighet med artikel 32.

7. På grundval av den information som samlats in genom verksamheten enligt punkt 1 ska kommissionen för europeiska nämnden för halvledare lägga fram en rapport med de sammanställda resultaten i form av regelbundna uppdateringar. Europeiska nämnden för halvledare ska sammanträda för att bedöma resultatet av övervakningen. Kommissionen ska bjuda in representativa organisationer inom halvledarsektorn till sådana möten. När så är relevant får kommissionen bjuda in viktiga marknadsaktörer, användare av halvledare från de kritiska sektorerna, myndigheter eller representativa organisationer i partnertredjeländer samt experter från den akademiska världen och det civila samhället till sådana möten.

Artikel 21

Centrala marknadsaktörer

Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen i enlighet med artikel 19 identifiera centrala marknadsaktörer längs de leveranskedjor för halvledare som är etablerade på deras nationella territorier, med beaktande av följande:

- a) Antalet övriga unionsföretag som är beroende av den tjänst eller vara som tillhandahålls av en marknadsaktör.
- b) Den unionsmarknadsandel eller globala marknadsandel som innehas av den centrala marknadsaktören på marknaden för sådana tjänster eller varor.

- c) En marknadsaktörs betydelse när det gäller att upprätthålla en tillräcklig nivå av tillhandahållande av en tjänst eller en vara i unionen, med beaktande av tillgången till alternativa möjligheter för tillhandahållandet av den tjänsten eller varan.
- d) Den inverkan som en störning i tillgången till den tjänst eller vara som tillhandahålls av marknadsaktören kan ha på unionens leveranskedja för halvledare och beroende marknader.

AVSNITT 2

VARNINGAR OCH AKTIVERING AV KRISFASEN

Artikel 22

Varningar och förebyggande åtgärder

1. Om en nationell behörig myndighet får kännedom om att det föreligger en risk för allvarliga avbrott i försörjningen av halvledare eller har konkret eller tillförlitlig information om någon annan relevant riskfaktor eller händelse som är på väg att uppstå ska den utan onödigt dröjsmål varna kommissionen.

2. Om kommissionen, till följd av en varning enligt punkt 1 eller tack vare information från internationella partner, får kännedom om att det föreligger en risk för allvarliga avbrott i försörjningen av halvledare eller har konkret eller tillförlitlig information om någon annan relevant riskfaktor eller händelse som är på väg att uppstå, inbegripet på grundval av indikatorer för tidig varning, ska den utan onödigt dröjsmål vidta följande förebyggande åtgärder:
- a) Sammankalla ett extra möte i europeiska nämnden för halvledare för att samordna följande åtgärder:
 - i) Diskutera hur allvarliga avbrotten i försörjningen av halvledare är.
 - ii) Diskutera huruvida det kan vara nödvändigt och proportionellt att inleda det förfarande som avses i artikel 23.
 - iii) Diskutera huruvida det är lämpligt, nödvändigt och proportionellt för medlemsstaterna att gemensamt köpa in halvledare, halvfabrikat eller råvaror som en förebyggande åtgärd (gemensam upphandling).
 - iv) Inleda en dialog med berörda parter i värdekedjan för halvledare i syfte att identifiera, förbereda och eventuellt samordna förebyggande åtgärder.

- b) Inleda samråd eller samarbete, på unionens vägnar, med relevanta tredjeländer i syfte att finna samarbetslösningar för att hantera eventuella avbrott i leveranskedjan, i enlighet med internationella skyldigheter, vilket, när så är lämpligt, kan inbegripa samordning i relevanta internationella forum.
 - c) Uppmana de nationella behöriga myndigheterna att bedöma de centrala marknadsaktörernas beredskap.
3. Gemensam upphandling som genomförs efter de diskussioner som avses i punkt 2 a iii ska genomföras av medlemsstaterna i enlighet med reglerna i artiklarna 38 och 39 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU¹ och i artiklarna 56 och 57 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU².

Artikel 23

Aktivering av krisfasen

1. En halvledarkris ska anses inträffa om
- a) det förekommer allvarliga avbrott i leveranskedjan för halvledare eller allvarliga hinder för handeln med halvledare i unionen som orsakar betydande brister på halvledare, halvfabrikat, råvaror eller bearbetade varor, och

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- b) sådana betydande brister hindrar leverans, reparation eller underhåll av väsentliga varor som används av kritiska sektorer i en sådan utsträckning att krisen får allvarliga negativa effekter för de kritiska sektorernas funktion på grund av dessa sektorer inverkan på samhället, ekonomin och säkerheten i unionen.
2. Om kommissionen får kännedom om en potentiell halvledarkris enligt artikel 22.2 ska den bedöma om villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda. Den bedömningen ska beakta krisfasens potentiella positiva och negativa effekter och konsekvenser för unionens halvledarindustri och kritiska sektorer. Om den bedömningen ger konkreta och tillförlitliga bevis får kommissionen, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, föreslå rådet att aktivera krisfasen.
3. Rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, får aktivera krisfasen genom en genomförandeakt från rådet. Krisfasens varaktighet ska anges i genomförandeakten och får inte överstiga tolv månader.

Kommissionen ska regelbundet, dock minst var tredje månad, rapportera till europeiska nämnden för halvledare och Europaparlamentet om krisläget.

4. Före utgången av den period för vilken krisfasen aktiverades ska kommissionen bedöma om det är lämpligt att förlänga krisfasen. Om en sådan bedömning ger konkreta och tillförlitliga bevis för att villkoren för aktivering av krisfasen fortfarande är uppfyllda får kommissionen, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, föreslå rådet att krisfasen förlängs.

Rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, får förlänga krisfasen genom en genomförandeakt från rådet. Krisfasens förlängning ska vara begränsad och specificeras i rådets genomförandeakt.

Kommissionen får föreslå att krisfasen förlängs en eller flera gånger, om detta är vederbörligen motiverat.

5. Under krisfasen ska kommissionen, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, bedöma om det är lämpligt att avsluta krisfasen i förtid. Om så framgår av bedömningen får kommissionen föreslå att rådet avslutar krisfasen.

Rådet får avsluta krisfasen genom en genomförandeakt från rådet.

6. Under krisfasen ska kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, vid behov kalla till extra möten i europeiska nämnden för halvledare.

Medlemsstaterna ska ha ett nära samarbete med kommissionen, i god tid informera om och samordna alla nationella åtgärder som vidtas med avseende på leveranskedjan för halvledare inom europeiska nämnden för halvledare.

7. När den period för vilken krisfasen aktiverades löper ut, eller om den avslutats i förtid i enlighet med punkt 5 i denna artikel, ska de åtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 25, 26 och 27 omedelbart upphöra att gälla.
8. Kommissionen ska uppdatera kartläggningen och övervakningen av värdekedjorna för halvledare i enlighet med artiklarna 19 och 20 med beaktande av erfarenheterna från krisen, senast sex månader efter det att den period för vilken krisfasen aktiverades har löpt ut.

AVSNITT 3

GENSVAR VID BRIST

Artikel 24

Verktygslåda för nödsituationer

1. Om en krisfas aktiveras enligt artikel 23 och när så är nödvändigt för att hantera en halvledarkris i unionen, får kommissionen vidta alla åtgärder som föreskrivs i artikel 25, 26 eller 27 enligt de villkor som anges där.

2. Kommissionen ska, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, begränsa tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 26 och 27 till de kritiska sektorer vars verksamhet störs eller hotas av störningar på grund av halvledarkrisen. Användningen av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska vara proportionell och begränsas till vad som är nödvändigt för att hantera betydande störningar som påverkar kritiska sektorer i unionen och måste ligga i unionens intresse. Vid användningen av dessa åtgärder ska en oproportionell administrativ börda i synnerhet på små och medelstora företag undvikas.
3. Om krisfasen aktiveras enligt artikel 23 och när så är lämpligt för att hantera en halvledarkris i unionen får europeiska nämnden för halvledare
 - a) bedöma och ge råd om lämpliga och effektiva nödåtgärder,
 - b) bedöma de förväntade konsekvenserna av ett eventuellt införande av skyddsåtgärder för unionens halvledarsektor, och då överväga huruvida marknadssituationen motsvarar en betydande brist på en väsentlig vara enligt förordning (EU) 2015/479 och lämna ett yttrande till kommissionen.
4. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 och förklara skälen till sitt beslut.
5. Kommissionen får, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare, utfärda vägledning om genomförandet och användningen av nödåtgärderna.

Artikel 25

Insamling av information

1. Om krisfasen aktiveras enligt artikel 23 får kommissionen begära att företag som är verksamma längs leveranskedjan för halvledare lämnar information om produktionsförmåga, produktionskapacitet och pågående primära störningar. Den begärda informationen ska begränsas till vad som är nödvändigt för att bedöma halvledarkrisens karaktär eller för att identifiera och bedöma potentiella begränsnings- eller nödåtgärder på unionsnivå eller nationell nivå. Begäranden om information ska inte medföra tillhandahållande av information vars utlämnande strider mot medlemsstaternas nationella säkerhetsintressen.
2. Innan kommissionen skickar ut en begäran om information får den genomföra ett frivilligt samråd med ett representativt antal relevanta företag i syfte att fastställa ett lämpligt och proportionellt innehåll i en sådan begäran. Kommissionen ska utarbeta begäran om information i samarbete med europeiska nämnden för halvledare.
3. Kommissionen ska använda säkra metoder och hantera information som inhämtas i enlighet med artikel 32 för att skicka ut begäran om information. I detta syfte ska de nationella behöriga myndigheterna till kommissionen överlämna den kontaktlista som tagits fram enligt artikel 20.5.

Kommissionen ska utan dröjsmål översända en kopia av begäran om information till den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium det berörda företaget har sin produktionsanläggning. Om den nationella behöriga myndigheten så begär ska kommissionen överlämna den information som inhämtats från det relevanta företaget i enlighet med unionsrätten.

4. Begäran om information ska göras med angivande av rättslig grund, begränsas till vad som är absolut nödvändigt och vara proportionell med avseende på uppgifternas detaljnivå och omfattning samt med avseende på den frekvens med vilken tillgången till uppgifterna begärs, ta hänsyn till företagets legitima mål och de kostnader och den ansträngning som krävs för att göra uppgifterna tillgängliga, samt göras med angivande av den tidsfrist inom vilken informationen ska lämnas. De sanktioner som föreskrivs i artikel 33 ska anges i begäran.
5. Företagens ägare eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, bolag eller företag, eller föreningar som inte är juridiska personer, de som enligt lag eller stadgar är utsedda att företräda dem, ska lämna den begärda informationen på företagets eller företagssammanslutningens vägnar.
6. Om ett företag lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information till svar på en begäran enligt denna artikel, eller inte lämnar informationen inom den föreskrivna tiden, ska företaget föreläggas böter i enlighet med artikel 33, om inte företaget har tillräckliga skäl för att inte lämna den begärda informationen.

7. Om ett företag som är etablerat i unionen är föremål för en begäran om information från ett tredjeland om dess halvledarverksamhet, ska det informera kommissionen i god tid och på ett sätt som gör det möjligt för kommissionen att begära liknande information från företaget. Kommissionen ska underrätta europeiska nämnden för halvledare om att det finns en sådan begäran från ett tredjeland.

Artikel 26

Prioritetsklassade order

1. Om krisfasen aktiveras enligt artikel 23 får kommissionen ålägga integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning att godta och prioritera en order på krisnödvändiga produkter (*prioritetsklassad order*). Denna skyldighet ska ha företräde framför eventuella prestationsåtaganden enligt privaträtten eller offentlig rätt.
2. I tillämpliga fall kan skyldigheten enligt punkt 1 åläggas andra halvledarföretag som har godtagit en sådan möjlighet inom ramen för mottagande av offentligt stöd.
3. När ett halvledarföretag som är etablerat i unionen omfattas av en åtgärd gällande en prioriterad order från ett tredjeland ska det underrätta kommissionen om detta. Om den skyldigheten har en väsentlig påverkan på driften av vissa kritiska sektorer får kommissionen, när så är nödvändigt och proportionellt, ålägga företaget att godta och prioritera order på krisnödvändiga produkter i enlighet med punkterna 5, 6 och 7.

4. Prioritetsklassade order ska begränsas till mottagare som använder halvledare från kritiska sektorer eller företag som levererar till kritiska sektorer vars verksamhet störs eller riskerar att störas och som, efter att ha genomfört lämpliga riskreducerande åtgärder, inte har kunnat undvika eller mildra effekterna av bristen. Kommissionen får begära att en mottagare lägger fram lämpliga bevis för detta.

5. Skyldigheterna enligt punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska som en sista utväg fastställas av kommissionen genom beslut. Kommissionen ska fatta det beslutet ska, efter samråd med europeiska nämnden för halvledare och i enlighet med alla tillämpliga unionsrättsliga skyldigheter, fattas med beaktande av omständigheterna i ärendet, däribland principerna om nödvändighet och proportionalitet. Beslutet ska särskilt ta hänsyn till företagets legitima mål och till de kostnader, ansträngningar och tekniska anpassningar som krävs för varje förändring av tillverkningsserien. Kommissionen ska i sitt beslut ange den rättsliga grunden för en prioritetsklassad order, fastställa den tidsfrist inom vilken ordern ska utföras och, i tillämpliga fall, ange produkt och kvantitet samt, i tillämpliga fall, ange de sanktioner som föreskrivs i artikel 33 för underlåtenhet att uppfylla en sådan skyldighet. Den prioritetsklassade ordern ska läggas till ett skäligt och rimligt pris.

6. Innan kommissionen utfärdar prioritetsklassade order i enlighet med punkt 1 ska den ge den avsedda mottagaren av en prioritetsklassad order möjlighet att yttra sig om orderns genomförbarhet och detaljer. Kommissionen får inte utfärda den prioritetsklassade ordern om
 - a) företaget inte kan utföra den prioritetsklassade ordern på grund av otillräcklig produktionsförmåga eller produktionskapacitet eller av tekniska skäl, även om ordern ges förmånsbehandling,
 - b) godtagandet av ordern skulle innebära en orimlig ekonomisk börda och medföra särskilda svårigheter för företaget, inbegripet betydande risker för driftskontinuiteten.
7. När ett företag ålagts att godta och prioritera en prioritetsklassad order ska det inte hållas ansvarigt för ett eventuellt åsidosättande av avtalsförpliktelser som är nödvändigt för att uppfylla den prioritetsklassade ordern. Ansvar ska endast uteslutas i den mån åsidosättandet av avtalsförpliktelserna var nödvändigt för att uppfylla den ålagda prioriteringen.
8. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer de praktiska och operativa arrangemangen för hur prioritetsklassade order ska fungera. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 27
Gemensamt inköp

1. Om krisfasen aktiveras enligt artikel 23 får kommissionen, på begäran av två eller flera medlemsstater, agera som inköpscentral för alla medlemsstater som är villiga att delta (*deltagande medlemsstater*) med avseende på deras offentliga upphandling av krisnödvändiga produkter för kritiska sektorer (*gemensamma inköp*). Deltagande i gemensamma inköp påverkar inte andra upphandlingsförfaranden. Av begäran om gemensamma inköp ska det framgå vilka skäl de grundas på och de ska användas uteslutande för att åtgärda de avbrott i leveranskedjan för halvledare som gett upphov till krisen.
2. Kommissionen ska bedöma nyttan, nödvändigheten och proportionaliteten vad gäller begäran, med beaktande av synpunkterna från europeiska nämnden för halvledare. När kommissionen inte har för avsikt att tillmötesgå begäran ska den informera de berörda medlemsstaterna och europeiska nämnden för halvledare och ange skälen till avslaget.
3. Kommissionen ska utarbeta ett förslag till avtal som ska undertecknas av de deltagande medlemsstaterna. Ett sådant avtal ska i detalj reglera det gemensamma inköp som avses i punkt 1, inbegripet skäl för användningen av den gemensamma inköpsmekanismen och vilka åtaganden som ska fullgöras, och fastställa kommissionens mandat att agera på de deltagande medlemsstaternas vägnar.

4. Upphandling enligt denna förordning ska utföras av kommissionen i enlighet med de regler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) för dess egen upphandling. Kommissionen kan ges möjligheten och ansvaret att, på alla deltagande medlemsstaters vägnar, ingå avtal med ekonomiska aktörer, däribland enskilda producenter av krisnödvändiga produkter, rörande inköp av sådana produkter eller rörande finansiering av produktion eller utveckling av sådana produkter i utbyte mot förtursrätt till resultatet.
5. När upphandlingen av krisnödvändiga produkter omfattar finansiering från unionens budget får särskilda villkor fastställas i särskilda avtal med ekonomiska aktörer.
6. Kommissionen ska genomföra upphandlingsförfarandena och ingå avtal med ekonomiska aktörer på de deltagande medlemsstaternas vägnar. Kommissionen ska uppmana de deltagande medlemsstaterna att utse företrädare, som ska delta i förberedandet av upphandlingsförfarandena. Ibrukttagandet, användningen eller återförsäljningen av de inköpta produkterna ska fortsatt vara de deltagande medlemsstaternas ansvar, i enlighet med det avtal som avses i punkt 3.
7. Ibrukttagandet av gemensamma inköp enligt denna artikel påverkar inte tillämpningen av andra instrument som föreskrivs i budgetförordningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

Kapitel V

Styrning

AVSNITT 1

EUROPEISKA NÄMNDEN FÖR HALVLEDARE

Artikel 28

Inrättande av europeiska nämnden för halvledare och nämndens uppgifter

1. Härmed inrättas europeiska nämnden för halvledare.
2. Europeiska nämnden för halvledare ska ge kommissionen råd, stöd och rekommendationer i enlighet med denna förordning, särskilt genom att
 - a) bistå de offentliga deltagarnas råd i det gemensamma företaget för halvledare med råd om initiativet,
 - b) ge kommissionen råd vid bedömningen av ansökningarna om integrerade produktionsanläggningar och EU-anläggningar för uppdragstillverkning,
 - c) utbyta åsikter med kommissionen om hur man på bästa sätt, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, kan säkerställa ett effektivt skydd, och hävdande, av immateriella rättigheter, av konfidentiell information och av företagshemligheter, med vederbörligt deltagande av berörda parter när det gäller halvledarsektorn,

- d) diskutera och förbereda identifieringen av specifika sektorer och teknik med potentiellt stor social inverkan eller miljöpåverkan, eller säkerhetsbetydelse, som därför kräver certifiering med avseende på gröna, betrodda och säkra produkter,
 - e) hantera frågor som rör strategisk kartläggning, övervakning, varningsåtgärder och förebyggande åtgärder samt krishantering,
 - f) ge råd om krisfasverktygen enligt artiklarna 24-27,
 - g) bistå med råd och rekommendationer vad gäller ett konsekvent genomförande av denna förordning samt underlätta samarbete mellan medlemsstater och informationsutbyte om frågor som rör denna förordning.
3. Europeiska nämnden för halvledare ska ge råd till kommissionen i frågor som rör det internationella samarbetet om halvledare. I detta syfte kan den beakta synpunkter från berörda parter, inbegripet synpunkter från alliansen för processorer och halvledarteknik. Europeiska nämnden för halvledare ska regelbundet diskutera följande och informera kommissionen om resultatet av sådana diskussioner:
- a) Hur man kan förbättra samarbetet längs den globala värdekedjan för halvledare mellan unionen och tredjeländer, med beaktande av befintliga internationella samarbetsavtal med tredjeländer.

- b) Vilka tredjeländer som skulle kunna prioriteras för ett ökat internationellt samarbete om halvledare, med hänsyn till följande:
- i) komplementaritet och ömsesidigt beroende längs leveranskedjan för halvledare,
 - ii) effekterna av handelspolitik, tullar, exportrestriktioner och handelshinder på halvledarförsörjningen samt effekterna av företagsnedläggningar, utlokalisering eller förvärv av unionens centrala marknadsaktörer av enheter som är etablerade i tredjeländer på grundval av offentligt tillgänglig information,
 - iii) det potentiella bidraget till försörjningstryggheten, med beaktande av ländernas produktionskapacitet för halvledare, halvfabrikat och råvaror som behövs för att tillverka halvledare eller halvfabrikat,
 - iv) befintliga samarbetsavtal mellan tredjelandet i fråga och unionen.

Denna punkt ska inte påverka Europaparlamentets och rådets befogenheter i enlighet med fördragen.

4. Europeiska nämnden för halvledare ska säkerställa samordning, samarbete och informationsutbyte, när så är lämpligt, med relevanta strukturer för krishantering och krisberedskap som inrättats enligt unionsrätten.

Artikel 29

Europeiska nämnden för halvledares struktur

1. Europeiska nämnden för halvledare ska bestå av företrädare från samtliga medlemsstater. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande för europeiska nämnden för halvledare.
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till europeiska nämnden för halvledare. När det är relevant med avseende på funktion och sakkunskap får en medlemsstat ha mer än en företrädare för olika uppgifter som innehas av nämnden. Varje medlem av europeiska nämnden för halvledare ska ha en suppleant. Endast medlemsstater ska ha rösträtt. Varje medlemsstat ska ha endast en röst oberoende av antalet företrädare de har.
3. Vid sitt första möte ska europeiska nämnden för halvledare, på ett förslag av och i samförstånd med ordföranden, själv anta sin arbetsordning.
4. Kommissionen får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper för att utreda särskilda frågor.

När så är lämpligt ska ordföranden uppmana representativa organisationer i värdekedjan för halvledare, alliansen för processorer och halvledarteknik, fackföreningar och användare av halvledare på unionsnivå att bidra med synpunkter till sådana arbetsgrupper i egenskap av observatörer.

En arbetsgrupp där unionens forsknings- och teknikorganisationer ingår ska inrättas för att utreda särskilda aspekter rörande strategiska tekniska inriktningar och för att rapportera om detta till europeiska nämnden för halvledare.

Artikel 30

Europeiska nämnden för halvledares verksamhet

1. Europeiska nämnden för halvledare ska hålla ordinarie möten minst en gång om året. Den får hålla extra möten på begäran av kommissionen eller en medlemsstat och enligt vad som avses i artiklarna 20 och 23.
2. Europeiska nämnden för halvledare ska hålla separata möten för sina uppgifter enligt artikel 28.2 a och för sina uppgifter enligt artikel 28.2 b, d, e och f.
3. Ordföranden ska vara sammankallande till mötena och förbereda dagordningen, efter samråd med ledamöterna i europeiska nämnden för halvledare, i enlighet med europeiska nämnden för halvledares uppgifter enligt denna förordning och enligt nämndens arbetsordning.

Kommissionen ska tillhandahålla administrativt och analytiskt stöd för europeiska nämnden för halvledares verksamhet enligt artikel 28.

4. När så är lämpligt ska ordföranden involvera representativa organisationer från halvledarsektorn och bjuda in experter med särskild sakkunskap på området, inbegripet från intresseorganisationer, och utse observatörer som ska delta i mötena, även på förslag av medlemmarna. Ordföranden får underlätta utbyten mellan europeiska nämnden för halvledare och andra unionsorgan, unionsbyråer och expertgrupper samt rådgivande grupper. I detta syfte ska ordföranden bjuda in en företrädare för Europaparlamentet som ständig observatör i europeiska nämnden för halvledare, i synnerhet till möten rörande kapitel IV om övervakning och krishantering. Ordföranden ska säkerställa deltagande från andra relevanta unionsinstitutioner och unionsorgan som observatörer i europeiska nämnden för halvledare när det gäller möten rörande kapitel IV om övervakning och krishantering.

Observatörer och experter ska inte ha rösträtt och ska inte delta i utarbetandet av yttranden, rekommendationer och råd från europeiska nämnden för halvledare och dess arbetsgrupper. När så är lämpligt får europeiska nämnden för halvledare uppmana dessa observatörer och experter att bidra med information och insikter.

5. Europeiska nämnden för halvledare ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell information i enlighet med artikel 32.

AVSNITT 2

NATIONELLA BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 31

Utseende av nationella behöriga myndigheter och gemensamma kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera nationella behöriga myndigheter för att säkerställa tillämpningen och genomförandet av denna förordning på nationell nivå.
2. När en medlemsstat utser mer än en nationell behörig myndighet ska den tydligt ange de berörda myndigheternas respektive ansvarsområden och ska säkerställa att de samarbetar på ett ändamålsenligt och effektivt sätt för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning, inbegripet med avseende på utseendet av och verksamheten för den nationella gemensamma kontaktpunkten enligt punkt 3.
3. Medlemsstaterna ska utse en gemensam nationell kontaktpunkt som ska utöva en sambandsfunktion för att säkerställa gränsöverskridande samarbete med nationella behöriga myndigheter i andra medlemsstater, med kommissionen och med europeiska nämnden för halvledare (*gemensam kontaktpunkt*). När en medlemsstat endast utser en behörig myndighet, ska denna behöriga myndighet också vara den gemensamma kontaktpunkten.

4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen när en eller mer än en nationell behörig myndighet har utsetts och när en gemensam kontaktpunkt har utsetts, och ange exakt vilka uppgifter och ansvarsområden enligt denna förordning som dessa har tilldelats, deras kontaktuppgifter och alla eventuella senare ändringar av dessa uppgifter.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella behöriga myndigheter, inbegripet den gemensamma kontaktpunkt som har utsetts, utövar sina befogenheter på ett opartiskt och transparent sätt och inom lämplig tid, och att de ges de befogenheter samt de tekniska, ekonomiska och personella resurser som krävs för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna, när så är lämpligt och i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, samråder och samarbetar med andra relevanta nationella myndigheter, samt med relevanta berörda parter.

Kommissionen ska underlätta utbytet av erfarenhet mellan nationella behöriga myndigheter.

Kapitel VI

Konfidentialitet och sanktioner

Artikel 32

Behandling av konfidentiell information

1. Information som inhämtas vid tillämpning av denna förordning får endast användas för denna förordnings syften och ska skyddas av relevant unionsrätt och nationell rätt.
2. Information som inhämtas i enlighet med artiklarna 15, 20, 25 och 26.3 ska omfattas av tystnadsplikt och åtnjuta samma skydd som det som ges enligt de bestämmelser som gäller för unionsinstitutionerna och relevant nationell rätt, inbegripet tillämpningen av de bestämmelser som gäller för överträdelse av dessa regler.
3. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa konfidentialiteten för information och uppgifter som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet på ett sådant sätt att framför allt immateriella rättigheter och känslig företagsinformation eller företagshemligheter skyddas. Denna skyldighet ska gälla för alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare i möten i europeiska nämnden för halvledare enligt artikel 28 och ledamöterna i kommittén för halvledare enligt artikel 38.1.

4. Kommissionen ska fastställa standardiserade och säkra metoder för insamling, behandling och lagring av de uppgifter som inhämtas enligt denna förordning.
5. Kommissionen och medlemsstaterna får vid behov utbyta information som inhämtas i enlighet med artiklarna 20 och 25, endast i aggregerad form för att förhindra ett utlämnande av slutsatser om den specifika situationen för ett företag i en medlemsstat, med behöriga myndigheter i ett tredjeland med vilket de har ingått bilaterala eller multilaterala avtal om konfidentialitet som garanterar en tillräcklig nivå av konfidentialitet. Innan kommissionen eller medlemsstaterna deltar i informationsutbyte ska de informera europeiska nämnden för halvledare om den information som ska delas och om relevanta avtal om konfidentialitet.

När kommissionen utbyter information med behöriga myndigheter i tredjeländer ska den utse och använda en gemensam kontaktpunkt i unionen för att underlätta överföringen av sådan information eller sådana uppgifter på ett konfidentiellt sätt i enlighet med relevanta kommissionsförfaranden.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter, vid behov på grundval av erfarenheter som gjorts vid insamling av information, med avseende på att specificera de praktiska arrangemangen för behandling av konfidentiell information i samband med informationsutbyte enligt denna förordning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 33
Sanktioner

1. Kommissionen får, när den bedömer att det är nödvändigt och proportionellt, anta ett beslut om att
 - a) förelägga böter, när ett företag, avsiktligen eller till följd av grov vårdslöshet lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information som svar på en begäran enligt artikel 25, eller inte lämnar informationen inom den föreskrivna tidsfristen,
 - b) förelägga böter, när ett företag, avsiktligen eller till följd av grov vårdslöshet, inte uppfyller skyldigheten att informera kommissionen om en skyldighet avseende ett tredjeland enligt artiklarna 25.7 och 26.3,
 - c) förelägga vite, när ett företag, avsiktligen eller till följd av grov vårdslöshet, inte uppfyller en skyldighet att prioritera tillverkningen av krisnödvändiga produkter enligt artikel 26.

2. Innan kommissionen fattar ett beslut enligt punkt 1 i den här artikeln ska den ge företagen möjlighet att yttra sig i enlighet med artikel 36. Den ska ta hänsyn till alla vederbörligen motiverade skäl som läggs fram av sådana företag vid fastställandet av huruvida böter eller viten anses vara nödvändiga och proportionella.

3. Böter som föreläggs i de fall som avses i punkt 1 a får inte överstiga 300 000 EUR.

Böter som föreläggs i de fall som avses i punkt 1 b får inte överstiga 150 000 EUR.

Om det berörda företaget är ett litet eller medelstort företag får böterna inte överstiga 50 000 EUR.
4. Viten som föreläggs i det fall som avses i punkt 1 c får inte överstiga 1,5 % av den aktuella dagsomsättningen för varje arbetsdag av underlåtenhet att uppfylla skyldigheten enligt artikel 26, beräknat från den dag som fastställs i det beslut genom vilket den prioritetsklassade ordern utfärdades.

Om det berörda företaget är ett litet eller medelstort företag får vitena inte överstiga 0,5 % av den aktuella dagliga omsättningen.
5. Vid fastställandet av bötes- eller vitesbeloppet ska kommissionen ta hänsyn till överträdelsens art, svårighetsgrad och varaktighet, inbegripet, vid underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att godta och prioritera en prioritetsklassad order enligt artikel 26, och till huruvida företaget delvis har uppfyllt skyldigheten avseende den prioritetsklassade ordern, med vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet och lämplighet.

6. Om företaget har uppfyllt de krav för vars uppfyllande vitet har förelagts, får kommissionen fastställa det slutliga vitesbeloppet till ett belopp som är lägre än det som följer av det ursprungliga beslutet.
7. Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut varigenom kommissionen har fastställt böter eller vite. Den får upphäva, sänka eller höja böter eller viten som har förelagts.

Artikel 34

Preskriptionstid för föreläggande av sanktioner

1. Följande preskriptionstider ska gälla avseende kommissionens befogenheter enligt artikel 33:
 - a) Två år vid överträdelser av bestämmelser rörande begäranden om information enligt artikel 25.
 - b) Två år vid överträdelser av bestämmelser rörande informationsskyldigheten enligt artiklarna 25.7 och 26.3.
 - c) Tre år vid överträdelser av bestämmelser rörande skyldigheten att prioritera tillverkningen av krisnödvändiga produkter enligt artikel 26.
2. De preskriptionstider som avses i punkt 1 ska börja löpa den dag då överträdelsen ägde rum. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser ska preskriptionstiderna räknas från och med den dag då den senaste överträdelsen ägde rum.

3. Varje åtgärd som kommissionen eller medlemsstaternas behöriga myndigheter vidtar för att säkerställa efterlevnad av denna förordning ska innebära att preskriptionstiden avbryts.
4. Avbrytandet av preskriptionstiden ska tillämpas på alla parter som hålls ansvariga för deltagandet i överträdelsen.
5. Efter varje avbrytande ska preskriptionstiden åter börja löpa. Preskriptionstiden ska dock löpa ut senast den dag då en period som är lika med den dubbla preskriptionstiden har förflutit utan att kommissionen har förelagt böter eller viten. Den perioden ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden är avbruten på grund av att kommissionens beslut är föremål för prövning i domstolen.

Artikel 35

Preskriptionstid för verkställande av sanktioner

1. Kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artikel 33 ska omfattas av en preskriptionstid på tre år.
2. Tiden ska börja löpa den dag då beslutet vinner laga kraft.

3. Preskriptionstiden för verkställande av böter och viten ska avbrytas
 - a) genom underrättelse om ett beslut om ändring av det ursprungliga bötes- eller vitesbeloppet eller om avslag på en begäran om en sådan ändring,
 - b) genom åtgärder som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat på kommissionens begäran för att verkställa böter eller viten.
4. Efter varje avbrytande ska preskriptionstiden åter börja löpa.
5. Preskriptionstiden för verkställande av böter och viten ska avbrytas så länge som
 - a) en betalningsfrist medges,
 - b) verkställandet har skjutits upp enligt ett beslut av domstolen.

Artikel 36

Rätt att yttra sig om föreläggandet av sanktioner

1. Innan kommissionen antar ett beslut enligt artikel 33 ska den ge det berörda företaget möjlighet att yttra sig om
 - a) kommissionens preliminära slutsatser, inbegripet alla frågor där kommissionen har invändningar,

- b) åtgärder som kommissionen kan komma att vidta mot bakgrund av de preliminära slutsatserna enligt led a.
2. Berörda företag får lämna sina synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser enligt punkt 1 a inom en tidsfrist som kommissionen ska fastställa i sina preliminära slutsatser och som inte får vara kortare än 14 dagar.
 3. Kommissionen ska grunda sina beslut endast på invändningar som berörda företag har kunnat yttra sig om.
 4. Den rätt till försvar som tillkommer det berörda företaget ska respekteras fullt ut i alla förfaranden. Det berörda företaget ska ha rätt att få tillgång till kommissionens handlingar i enlighet med villkoren för ett framförhandlat offentliggörande, med förbehåll för företags berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten till tillgång till handlingar i ärendet ska inte omfatta konfidentiell information och interna handlingar hos kommissionen eller medlemsstaternas myndigheter. Framför allt ska rätten till tillgång till handlingar i ärendet inte omfatta skriftväxling mellan kommissionen och medlemsstaternas myndigheter. Ingenting i denna punkt ska hindra kommissionen från att röja eller använda information som är nödvändig för att bevisa en överträdelse.

Kapitel VII

Delegering av befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 37

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12.2, 12.3 och 17.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.2, 12.3 och 17.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 12.2, 12.3 eller 17.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (*kommittén för halvledare*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel VIII

Slutbestämmelser

Artikel 39

Ändringar av förordning (EU) 2021/694

Förordning (EU) 2021/694 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 ska ändras på följande sätt:
 - a) inledningen ska ersättas med följande:

”2. Programmet ska ha sex sammanlänkade specifika mål.”
 - b) Följande led ska läggas till:

”f) Specifikt mål 6 – Halvledare”.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Specifikt mål 6 – Halvledare

Det finansiella bidraget från unionen inom specifikt mål 6 – Halvledare ska eftersträva målen i artikel 4.2 a–d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/...⁺

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den här förordningen i texten och nummer, datum och EUT-hänvisning för den här förordningen i fotnoten.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/... av den ... om en ram med åtgärder för att stärka Europas halvledarekosystem och om ändring av förordning (EU) 2021/694 (förordning om halvledare)”.

3. Artikel 9.1 och 9.2 ska ersättas med följande:

”1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska vara 8 168 000 000 EUR i löpande priser.

2. Den vägledande fördelningen av det belopp som anges i punkt 1 ska vara följande:

- a) 2 019 914 000 EUR för specifikt mål 1 – Högpresterande datorsystem.
- b) 1 663 956 000 EUR för specifikt mål 2 – Artificiell intelligens.
- c) 1 399 566 000 EUR för specifikt mål 3 – Cybersäkerhet och förtroende.
- d) 507 347 000 EUR för specifikt mål 4 – Avancerade digitala färdigheter.
- e) 1 002 217 000 EUR för specifikt mål 5 – Införande och bästa användning av digital kapacitet och interoperabilitet.
- f) 1 575 000 000 EUR för specifikt mål 6 – Halvledare.”.

4. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

”2. Samarbete med tredjeländer och organisationer enligt vad som avses punkt 1 i denna artikel med avseende på de specifika målen 1, 2, 3 och 6 ska omfattas av artikel 12.”

5. Artikel 12.6 ska ersättas med följande:

”6. Om det är vederbörligen motiverat av säkerhetsskäl får arbetsprogrammet också föreskriva att rättsliga enheter som är etablerade i associerade länder och rättsliga enheter som är etablerade i unionen men kontrolleras från tredjeländer kan vara berättigade att delta i alla eller vissa åtgärder inom ramen för de specifika målen 1, 2 och 6 endast om de uppfyller de krav som dessa rättsliga enheter ska uppfylla för att garantera skydd av unionens och medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen och säkerställa skydd av uppgifter i säkerhetsskyddsklassificerade handlingar. Dessa krav ska anges i arbetsprogrammet.”

6. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

”3. Synergier mellan specifikt mål 6 och andra unionsprogram beskrivs i artikel 6 i, och bilaga III till, förordning (EU) 2023/...+.”

+ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

7. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Programmet ska genomföras genom direkt förvaltning, i enlighet med budgetförordningen, eller genom indirekt förvaltning genom att anförtro de organ som avses i artikel 62.1 första stycket c i budgetförordningen vissa genomförandeuppgifter, i enlighet med artiklarna 4–8a i den här förordningen. Organ som anförtrotts genomförandet av programmet får endast avvika från de regler om deltagande och spridning som fastställs i den här förordningen om en sådan avvikelse föreskrivs i den rättsakt som inrättar de organen eller anförtrod dem budgetgenomförandeuppgifter, eller, när det gäller de organ som avses i artikel 62.1 första stycket c ii, iii eller v i budgetförordningen, om en sådan avvikelse föreskrivs i bidragsavtalet och det krävs mot bakgrund av sådana organs särskilda operativa behov eller typen av åtgärd.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. När villkoren i artikel 27 i förordning (EU) 2023/...⁺ är uppfyllda ska den artikeln vara tillämpliga.”.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

8. I Artikel 17 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Endast åtgärder som bidrar till de mål som fastställs i artiklarna 3–8a ska berättiga till finansiering.”

9. I bilaga I ska följande punkt läggas till:

”Specifikt mål 6 – Halvledare

Åtgärder inom ramen för specifikt mål 6 fastställs i bilaga I till förordning (EU) 2023/...⁺”

10. I bilaga II ska följande punkt läggas till:

”Specifikt mål 6 – Halvledare

Mätbara indikatorer för övervakning av genomförandet och för rapportering om framsteg vad gäller specifikt mål 6 fastställs i bilaga II till förordning (EU) 2023/...⁺.

11. I bilaga III ska följande punkt läggas till:

”Specifikt mål 6 – Halvledare

Synergier med unionsprogrammen för specifikt mål 6 anges i bilaga III till förordning (EU) 2023/...⁺”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

Artikel 40

Utvärdering och översyn

1. Kommissionen ska senast den ... [tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft] och därefter vart fjärde år överlämna en rapport om utvärderingen och översynen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Rapporterna ska offentliggöras.
2. Med avseende på utvärderingen och översynen av denna förordning ska europeiska nämnden för halvledare, medlemsstaterna och nationella behöriga myndigheter tillhandahålla kommissionen information, på kommissionens begäran.
3. Kommissionen ska, när den utför utvärdering och översyn, ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från europeiska nämnden för halvledare, Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ eller källor.

Artikel 41
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

ÅTGÄRDER

Teknisk beskrivning av initiativet: åtgärdernas omfattning

Initiativets inledande och, i förekommande fall, senare åtgärder som stöds av initiativet genomförs i enlighet med följande tekniska beskrivning:

Del I Designkapacitet för integrerad halvledarteknik

Genom initiativet ska det byggas upp storskalig innovativ designkapacitet för integrerad halvledarteknik genom en virtuell designplattform som är tillgänglig i hela unionen. Den virtuella designplattformen kommer att bestå av nya innovativa designanläggningar med utökade bibliotek och verktyg som integrerar ett stort antal befintliga och nya tekniker (inklusive ny teknik som integrerad fotonik, kvantteknik och AI/neuromorfisk teknik). I kombination med Europeiska försvarsbyråns (EDA) befintliga verktyg kommer plattformen att göra det möjligt att utforma innovativa komponenter och nya systemkoncept samt demonstrera nyckelfunktioner såsom nya strategier för hög prestanda, låg energiåtgång, säkerhet samt nya 3D-heterogena systemarkitekturer osv.

Den virtuella designplattformen kommer, i nära samarbete med användarindustrin från flera ekonomiska sektorer, att knyta samman grupper av företag på designområdet, aktörer som tillhandahåller immateriella rättigheter och verktygsleverantörer med forsknings- och teknikorganisationer för att skapa virtuella prototyplösningar på grundval av gemensam teknikutveckling. Riskerna och utvecklingskostnaderna kommer att delas, och nya webbaserade metoder för att få tillgång till designverktyg, med flexibla kostnadsmodeller, särskilt för prototyputveckling, och gemensamma gränssnittsstandarder kommer att främjas.

Den virtuella designplattformen ska kontinuerligt uppgraderas med ny designkapacitet eftersom den kontinuerligt integrerar allt fler tekniker och konstruktioner för lågeffektprocessorer (inklusive öppen källkod, såsom RISC-V (Reduced Instruction Set Computer). Dessutom kan den virtuella designplattformen möjliggöra design av annan teknik, såsom programmerbara chip baserade på elektriskt programmerbara grindmatriser, nya 3D-heterogena systemarkitekturer osv. Den kommer att erbjuda sina tjänster via molnet vilket maximerar tillgängligheten och öppenheten för hela samhället genom att det skapas nätverk mellan befintliga och nya designcentrum i medlemsstaterna.

Del II Pilotlinjer för att förbereda innovativ produktion, testning och validering

Initiativet ska stödja pilotlinjer för produktion, testning och validering för att överbrygga klyftan mellan laboratoriet och tillverkning av den avancerade halvledartekniken, såsom arkitekturer och material för kraftelektronik som främjar hållbar och förnybar energi, energilagring, smart tillverkning i enlighet med de högsta miljönormerna, automatisering och elektromobilitet, lägre energiförbrukning, cybersäkerhet, funktionssäkerhet, högre datorprestanda eller integrering av banbrytande teknik såsom neuromorfiska chip och inbäddade AI-chip, integrerad fotonik, grafen och annan 2D-materialbaserad teknik, integrerad elektronik och mikroflöden i heterogena system, tekniska lösningar för ökad hållbarhet och cirkularitet hos elektroniska komponenter och system.

De viktigaste områdena omfattar följande:

- a) Pilotlinjer för att experimentera, testa och validera, bland annat genom processdesignsatser (Process Design Kits), prestanda hos IP-block, virtuella prototyper, nya konstruktioner och nya integrerade heterogena system på ett öppet och tillgängligt sätt.

Den virtuella designplattformen kommer att göra det möjligt att utforma nya IP-block och nya systemkoncept som ska testas och valideras inom pilotlinjerna genom tidiga processdesignsatser. Därigenom får man omedelbar återkoppling för att förfina och förbättra modellerna innan de börjar tillverkas. Inledningsvis kommer initiativet att utvidga befintliga pilotlinjer, i samverkan med designinfrastrukturen, för att möjliggöra tillgång till designprojekt och projekt för (virtuell) prototyputveckling.

- b) Nya pilotlinjer för halvledarteknik såsom FD-SOI (Fully Depleted Silicon on Insulator) ned till 10–7 Nm, avancerade GAA-transistorer (Gate-All-Around) och den senaste teknikens noder (t.ex. mindre än 2 Nm), kompletterade med pilotlinjer för integrering av 3D-heterogena system och avancerad kapsling. Pilotlinjerna kommer att integrera den senaste forsknings- och innovationsverksamheten och resultaten från den.

Pilotlinjerna kommer att omfatta en särskild designinfrastruktur som till exempel består av designmodeller som simulerar tillverkningsprocessen för de designverktyg som används för att utforma kretsar och system på chip. Denna designinfrastruktur och en användarvänlig virtualisering av pilotlinjerna kommer att inrättas, vilket kommer att göra dem direkt tillgängliga i hela unionen via den virtuella designplattformen ovan. En sådan koppling kommer att göra det möjligt för designbranschen att testa och validera tekniska alternativ innan de blir kommersiellt tillgängliga. Detta kommer att säkerställa att ny utformning av chip och system till fullo utnyttjar den nya teknikens potential och skapar banbrytande innovationer.

Tillsammans kommer dessa pilotlinjer att främja unionens immateriella rättigheter, färdigheter och innovation inom teknik för tillverkning av halvledare och stärka och utvidga unionens ställning inom ny tillverkningsutrustning och nya material för avancerade moduler för halvledarteknik, t.ex. litografi- och waferteknik.

Nära samråd och samarbete med branschen ska organiseras för att styra denna kapacitetsökning och den viktiga inkluderingen från början av utvalda kvalificerade pilotlinjer som omfattar t.ex. avancerad kapsling, 3D-heterogen integrationsteknik och viktiga ytterligare funktioner såsom kisel-fotonik, kraftelektronik, sensorteknik, kiselgrafenen och kvantteknik. Denna kraftfulla utvidgade unionsomfattande infrastruktur för pilotlinjer, som är nära kopplad till den infrastruktur som möjliggör design, är avgörande för att öka unionens kunskap, kapacitet och möjligheter för att överbrygga innovationsklyftan från offentligt finansierad forskning till kommersiellt finansierad tillverkning, och för att öka både efterfrågan och tillverkningen i unionen före decenniets utgång.

Del III Avancerad teknik och teknisk kapacitet för kvantchip

Initiativet är inriktat på de särskilda behoven kopplade till den framtida generationens komponenter för informationsbehandling som använder icke-klassiska principer, särskilt chip som utnyttjar kvanteffekter (dvs. kvantchip) på grundval av forskning. De viktigaste områdena omfattar följande:

- a) Innovativa designbibliotek för kvantchip som bygger på design- och tillverkningsprocesserna för de väletablerade processerna inom den klassiska halvledarindustrin för halvledar- och fotonikbaserade qubitplattformar. Detta kompletteras med utveckling av innovativa och avancerade designbibliotek och tillverkningsprocesser för alternativa qubitplattformar som inte är kompatibla med halvledare.
- b) Pilotlinjer för integrering av kvantkretsar och kontrollektronik för konstruktion av kvantchip som bygger vidare på och drar nytta av pågående forskning, och för att ge tillgång till särskilda renrum och anläggningar för prototypframställning och produktion, ett minskat ingångshinder för utveckling och produktion av små volymer av kvantkomponenter och accelererade innovationscykler.
- c) Anläggningar för att testa och validera avancerade kvantkomponenter, inbegripet de som produceras inom ramen för pilotlinjer, vilket förbättrar kommunikationen om innovationsfrågor mellan konstruktörer, tillverkare och användare av kvantkomponenter.

Del IV Ett nätverk av kompetenscentrum och kompetensutveckling

Initiativet ska stödja följande:

- a) Inrättandet av ett nätverk av kompetenscentrum i alla medlemsstater för att främja användningen av denna teknik. Nätverket ska fungera som gränssnitt mot den virtuella designplattformen och pilotlinjer och underlätta en effektiv användning, och det ska tillhandahålla berörda parter sakkunskap och färdigheter, inbegripet små och medelstora slutanvändarföretag. Kompetenscentrumen kommer att tillhandahålla innovativa tjänster för branschen, med särskild inriktning på små och medelstora företag, den akademiska världen och myndigheter, och ska erbjuda skräddarsydda lösningar åt många olika användare, vilket kommer att främja en bredare spridning av design och avancerad teknik i unionen. De kommer också att bidra till att en mer högkvalificerad arbetskraft i unionen.
- b) När det gäller färdigheter kommer särskild utbildning att anordnas i fråga om designverktyg och halvledarteknik på lokal, regional eller unionsomfattande nivå. Stipendier för studier på avancerad nivå kommer att stödjas. Dessa åtgärder kommer att komplettera branschåtaganden inom ramen för kompetenspakten och öka antalet praktik- och lärlingsplatser i samarbete med den akademiska världen. Uppmärksamhet kommer också att ägnas åt omskolnings- och kompetenshöjningsprogram för arbetstagare från andra sektorer.

Del V Verksamhet inom chipfonden för tillgång till kapital för uppstartsföretag, expanderande företag, små och medelstora företag och andra företag i värdekedjan för halvledare

Initiativet ska stödja skapandet av ett blomstrande ekosystem för halvledar- och kvantinnovation genom att stödja bred tillgång till riskkapital för uppstartsföretag, expanderande företag samt små och medelstora företag så att de kan utöka sin verksamhet och bredda sin marknadsnärvaro på ett hållbart sätt.

BILAGA II

MÄTBARA INDIKATORER FÖR ÖVERVAKNING AV GENOMFÖRANDET OCH FÖR RAPPORTERING OM INITIATIVETS FRAMSTEG NÄR DET GÄLLER ATT UPPNÅ DESS MÅL

1. Antalet rättsliga enheter som deltar (uppdelade efter storlek, typ och etableringsland) i de åtgärder som stöds genom initiativet.

När det gäller initiativets operativa mål 1:

2. Antalet designverktyg som utvecklats eller integrerats inom ramen för initiativet.

När det gäller initiativets operativa mål 2:

3. Det totala belopp som saminvesterats av den privata sektorn i designkapacitet och pilotlinjer inom ramen för initiativet.

När det gäller initiativets operativa mål 3:

4. Antalet användare av halvledare eller användargrupper som begär, och antalet användare av halvledare eller användargrupper som får, tillgång till designkapacitet och pilotlinjer inom ramen för initiativet.

När det gäller initiativets operativa mål 4:

5. Antalet företag som har använt sig av tjänster från de nationella kompetenscentrum som stöds av initiativet.
6. Antalet personer som framgångsrikt har slutfört utbildningsprogram som stöds av initiativet för att förvärva avancerade färdigheter och få utbildning i halvledarteknik och kvantteknik.
7. Antalet aktiva kompetenscentrum i unionen inom ramen för initiativet.

När det gäller initiativets operativa mål 5:

8. Antalet uppstartsföretag, expanderande företag och små och medelstora företag som har tagit emot riskkapital från chipfondens verksamhet och de totala kapitalinvesteringarna.
9. Storleken på de investeringar som görs av företag som är verksamma i unionen, inbegripet per segment i värdekedjan där de är verksamma.

BILAGA III

SYNERGIER MED UNIONSPROGRAM

1. Initiativets synergier med de särskilda målen 1–5 i programmet för ett digitalt Europa ska säkerställa följande:
 - a) Att initiativets riktade tematiska inriktning på halvledar- och kvantteknik kompletterar varandra.
 - b) Att de särskilda målen 1–5 i programmet för ett digitalt Europa stödjer uppbyggnad av digital kapacitet inom avancerad digital teknik, inbegripet högpresterande datorsystem, artificiell intelligens och cybersäkerhet, samt avancerade digitala färdigheter.
 - c) Att initiativet kommer att investera i kapacitetsuppbyggnad för att stärka förmågan inom avancerad design, produktion och systemintegration vad gäller avancerad halvledarteknik, nästa generations halvledarteknik och avancerad kvantteknik för innovativ företagsutveckling, stärka unionens leverans- och värdekedjor för halvledare, tjäna viktiga industrisektorer och skapa nya marknader.

2. Synergier med Horisont Europa ska säkerställa följande:
- a) Att även om tematiska områden som berörs av initiativet och flera delar av Horisont Europa sammanfaller, ska den typ av åtgärder som ska få stöd, deras förväntade resultat och deras interventionslogik vara olika och kompletterande.
 - b) Att Horisont Europa ger omfattande stöd till forskning, teknisk utveckling, demonstration, pilotarbete, koncepttest, testning och prototyparbete, inklusive förkommersiellt införande av innovativ digital teknik, särskilt genom
 - i) en särskilt avdelad budget inom pelaren Globala utmaningar och europeisk industriell konkurrenskraft till klustret Digitala frågor, industri och rymden för att utveckla möjliggörande teknik (artificiell intelligens och robotteknik, nästa generations internet, högpresterande datorsystem och stordata, viktig digital teknik (inklusive mikroelektronik) och kombinationer av digital teknik och annan teknik),
 - ii) stöd till forskningsinfrastrukturer inom pelaren Vetenskaplig spetskompetens,
 - iii) integrering av digital teknik inom alla Globala utmaningar (hälsa, säkerhet, energi och mobilitet, klimat osv.), samt
 - iv) stöd till expansion av banbrytande innovationer inom pelaren *Innovativa Europa* (av vilka många kommer att kombinera digital teknik och annan teknik).

- c) Att initiativet uteslutande är inriktat på att bygga upp storskalig kapacitet inom halvledar- och kvantteknik i hela unionen. Det kommer att investera i
- i) att främja innovation genom att stödja två nära sammanlänkade tekniska kapaciteter som gör det möjligt att utforma nya systemkoncept samt testning och validering av dem inom pilotlinjer,
 - ii) att tillhandahålla riktat stöd för att bygga upp utbildningskapacitet och förbättra tillämpad avancerad digital kompetens och avancerade digitala färdigheter för att stödja utveckling och spridning av halvledare genom teknikutveckling och slutanvändarindustrier, samt
 - iii) ett nätverk av nationella kompetenscentrum, som främjar tillgänglighet och tillhandahåller expertis och innovationstjänster till slutanvändargrupper och slutanvändarindustrier, för att utveckla nya produkter och tillämpningar och åtgärda marknadsmisslyckanden.
- d) Att initiativets tekniska kapacitet görs tillgänglig för forsknings- och innovationssamfundet, inbegripet för åtgärder som stöds genom Horisont Europa.
- e) Att ny digital teknik på halvledarområdet, i takt med att dess utveckling mognar genom Horisont Europa, om möjligt gradvis tas upp och genomförs av initiativet.

- f) Att Horisont Europa-programmen i förordning (EU) 2021/695 för utveckling av läroplaner för färdigheter och kompetenser, inbegripet sådana som tillämpas vid samlokaliseringsscentrumen inom Europeiska institutet för innovation och tekniska kunskaps- och innovationsgrupper, kompletteras av kapacitetsuppbyggnad i fråga om avancerade tillämpade digitala färdigheter och kompetenser inom halvledar- och kvantteknik som stöds genom initiativet.
 - g) Att starka samordningsmekanismer för programplanering och genomförande införs, vilka ska anpassa alla förfaranden inom både Horisont Europa-programmet och initiativet till varandra i möjligaste mån. Deras styrningsstrukturer kommer att innefatta alla berörda kommissionsavdelningar.
3. Synergier med unionsprogram inom ramen för delad förvaltning, inklusive Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, ska säkerställa utvecklingen och stärkandet av regionala och lokala innovationsekosystem, industriell omvandling samt den digitala omvandlingen av samhället och den offentliga förvaltningen. Detta inkluderar stöd till den digitala omvandlingen av industrin och spridning av resultat samt införande av ny teknik och innovativa lösningar. Initiativet kommer att komplettera och stödja gränsöverskridande nätverksarbete och kartläggning av kapacitet och bidra till att göra detta tillgängligt för små och medelstora företag och slutanvändarindustrier i alla regioner i unionen.

4. Synergier med Fonden för ett sammanlänkat Europa ska säkerställa följande:
- a) Att initiativet är inriktat på storskalig digital kapacitets- och infrastrukturuppbyggnad på halvledarområdet och syftar till att främja ett brett genomslag och införande i hela unionen av kritiska befintliga eller testade innovativa digitala lösningar, inom en unionsram, på områden av allmänt intresse eller där marknadsmisslyckande föreligger. Att initiativet främst genomförs genom samordnade och strategiska investeringar med medlemsstaterna för att bygga upp digital kapacitet inom halvledarteknik som ska delas i hela unionen och i unionstäckande åtgärder. Detta är särskilt relevant för elektrifiering och självkörande bilar och är avsett att gynna och främja utvecklingen av mer konkurrenskraftiga slutanvändarindustrier, särskilt inom mobilitets- och transportsektorerna.
 - b) Att initiativets kapacitet och infrastruktur görs tillgängliga för testning av innovativa nya tekniker och lösningar som kan användas inom mobilitets- och transportindustrin. Att Fonden för ett sammanlänkat Europa stödjer införande och spridning av innovativa nya tekniker och lösningar inom mobilitet och transport samt på andra områden.
 - c) Att samordningsmekanismer inrättas, särskilt genom lämpliga styrningsstrukturer.

5. Synergier med InvestEU-programmet ska säkerställa följande:
- a) Att stöd genom marknadsbaserad finansiering, inklusive för att uppnå initiativets politiska mål, tillhandahålls genom förordning (EU) 2021/523. Den typen av marknadsbaserad finansiering kan kombineras med stöd genom bidrag.
 - b) Att ett blandfinansieringsinstrument inom InvestEU-fonden stöds genom finansiering från Horisont Europa-programmet eller programmet för ett digitalt Europa i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.
6. Synergier med Erasmus+ ska säkerställa följande:
- a) Att initiativet stöder utveckling och förvärv av de avancerade digitala färdigheter som behövs för utveckling och spridning av avancerad halvledarteknik i samarbete med berörda industrier.
 - b) Att den del av Erasmus+ som rör avancerade färdigheter kompletterar initiativets insatser, genom att förvärvandet av färdigheter på alla områden och på alla nivåer stöds av mobilitetserfarenheter.
7. Synergier med andra unionsprogram och unionsinitiativ avseende kompetenser och färdigheter ska säkerställas.
-

BILAGA IV

KRITISKA SEKTORER

1. Energi
 2. Transport
 3. Bankverksamhet
 4. Finansmarknadsinfrastruktur
 5. Hälsa
 6. Dricksvatten
 7. Avloppsvatten
 8. Digital infrastruktur
 9. Offentlig förvaltning
 10. Rymdfrågor
 11. Produktion, bearbetning och distribution av livsmedel
 12. Försvar
 13. Säkerhet
-